

DA LI JE TROJSTVO BOŽIJA OBJAVA?

M. A. C. Cave

DA LI JE TROJSTVO BOŽIJA OBJAVA?

M. A. C CAVE

Prijevod: Amir Uzunović

www.islamic-invitation.com

Sadržaj

Predgovor	
Uvod	
Specijalni medijski izvještaji iz Ujedinjenog Kraljevstva	
Kršćani	
Doktrina o Trojstvu	
Kako se Trojstvo razvilo u kršćansku doktrinu	
Nicejsko vjerovanje	
Faktori koji su utjecali na Trojstvo	
Opravdanje Trojstva kod njegovih pristalica	
Trojstvo nisu učili rani kršćani	
Da li Biblija podučava Trojstvu?	
-o Hebrejskoj Svetoj knjizi	
-o Grčkoj Svetoj knjizi	
Odbijanje Trojstva kod savremenih kršćana	
Učenja Božijih Poslanika	
Šta Biblija kaže o Bogu i Isusu (Isa a.s – neka je mir i spas na njega)	
1. Svjedočenje Starog Zavjeta o Bogu	
2. Svjedočenje Novog Zavjeta o Isusu (Isau a.s)	
3. Šta Isa a.s (Isus) kaže o Bogu i sebi	
Šta Kur'an kaže o Bogu?.....	

Biblijski dokazi o Trojstvu	
Dodatni dokazi pobijanja Trojstva	
Da li Isus (Isa a.s) odobrava princip Svetog duha?	
Šta je Kur'an i šta kaže o Isau a.s i njegovoj majci?.....	
Čudna priča	
Upozorenje onima koji iskrivljuju Božju poruku	
Zabilješke i bibliografija	

Posveta

Ovo skromno istraživanje posvećujem Allahu, koji mi je podario mudrost... i mojoj ženi Nenet, voljenoj saputnici dragog srca, brižnoj majci naše djece, koja je izvanredna i bogobožna žena.

I svoj mojoj djeci, za njihov entuzijazam i podršku.

Mojim rođacima i saveznicima za njihovu odanost.

I u sjećanje mojim roditeljima koji su pretrpjeli moje slabosti za slabostima, a ipak pokazujući mi svoju ljubav i toleranciju.

Na kraju, posvećujem ga svojim iskrenim prijateljima i poznanicima za njihovu ljubaznu riječ ohrabrenja i beskompromisnu podršku za objavljivanje ove knjige.

M. A. C Cave

15 August 1996

Priznanje

Sa svom poniznošću, zahvaljujem se Allahu na blagoslovu i što mi je pružio priliku da izdam ovu knjigu, ispunivši moju želju i nadu.

Posebno priznanje odajem doktoru Maneh Al-Johani, sekretaru WAMY-a (Svjetska skupština muslimanske omladine) za izdanje ovog istraživanja.

Zahvaljujem se svim mojim prijateljima koji su mi iskreno pomogli sa tehničkim detaljima u ovom poslu.

Iskreno se zahvaljujem svima onima koji su marljivo i iskreno radili na izdanju ove knjige. Da im se Uzvišeni Allah, Svojom beskonačnom milošću, smiluje svima. Amin

M. A. C Cave

Rekao je Isa a.s. u Bibliji (Jovan 8:40):

"A sad gledate mene da ubijete, čovjeka koji vam istinu kazah koju čuh od Boga..."

Uzvišeni Allah u Kur'anu kaže (sura Al-Imran, ajet 59):

"Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bi."

Istina Jedinstva Allaha i priroda uloge Isaa a.s prema Svetoj knjizi.

"Odbijanje pojma "utjelovljenje Boga" i Trojstva ne umanjuje Isaov a.s. status, nego stavlja Allaha na Njegovo uzvišeno i jedinstveno mjesto, kao jedinog Boga vrijednog obožavanja.

Isa a.s. (Isus) nije bog, već veliki Božiji poslanik i vjerovjesnik!"

Predgovor

Izdanje knjige " Da li je Trojstvo Božija objava?" će pomoći u pojačanju razmišljanja i interesa svakog razumnog čovjeka i sljedbenika modernog kršćanstva, jer je concept o Trojstvu zbunio svaku kršćansku skupinu.

Iako je gospodin M. A. C Cave prije bio kršćanin i vjerovao u Trojstvo, kada je počeo istraživati korijen ove doktrine, otkrio je - na svoje veliko iznenađenje - da je ova doktrina zamišljena i projektirana od strane mnogih kršćanskih pisaca i mislilaca.

Gospodin M. A. C Cave je donio dokaz da je Trojstvo ništa drugo do djelo čovjeka koje zaostaje da bude Božija objava. Zato je ova - "po mjeri skrojena"- doktrina izgubila svoju vrijednost zbog kontradikcije u sebi, i dokazala da je trnovita na nivou kršćana općenito, i na nivou svećeništva posebno koje pokušava podržati to vjerovanje.

Neprihvatljivo je bilo kojem razumnom čovjeku da prihvati ovu vjeru, zbog njenih nedostataka i mana...

Čovjek kao racionalno biće, treba da bude kritičniji po pitanju stvari duhovnog aspekta, koje su bitne u njegovom životu. Trebao bi pokušati proviriti u knjige drugih vjera u potrazi za ubjedivom istinom. I ne treba dozvoliti sebi da bude žrtva laskanja i slijepe vjere kao u prošlosti. I da pokuša razmisliti o tekstovima tih knjiga.

Tražim od čitaoca da se posveti ovoj knjizi s nepristranim umom, otvorenog srca istini, jer je to jedini način koji vodi ispravnoj odluci od koje zavisi ljudski život na Ovom i Onom svijetu.

Uvod

Ništa ne vrijeda kršćane više od sumnje u Trojstvo, izvor njihovog vjerovanja. Budući da sam odrastao kao kršćanin, napamet znam kako će biti povrijeđen bilo koji pobožni sljedbenik kršćanstva kod predrasuda o bilo čemu što on zna da je istina. Ali slijepo slijeđenje, nakon boljeg saznanja je također udaljavanje od ispravnog puta... jer sam obavezan po Božijoj zapovjedi da uputim one koji su zalutali, koji su zavedeni lažnim vjerovanjem. Osnovno pravo svakog pojedinca je da zna istinu koja će ga dovesti do prave vjere.

Od ustanovljenih činjenica je da je Bog stvorio čovjeka kao razumno biće, prema tome raspolaže razumom. Pozivajući se na razum, čovjek je uvijek sklon potrazi za istinom. Na osnovu toga, od čovjeka se, kao pojedinca, očekuje da objektivno razmišlja o stvarima, u svim njegovim riječima i djelima kako bi postigao cilj. Osim toga, on je opskrbljen slobodom izbora da bi se mogao prilagoditi civilizovanom društvu. Takođe je tačno da niko nema pravo da prisili nekog drugog da prihvati čak i istinu. Osim što je oholo i tvrdoglavo od bilo kojeg razumnog čovjeka da odbaci istinu. Tako, imamo ljude s principima koji ne samo da podržavaju "istinu", pa čak i gorku, nego su spremni da brane tu istinu pod bilo kojim uslovima, do te mjere da žrtvuju svoje živote.

Trojstvo je tako duboko ukorjenjeno među kršćanima, tako da rijetko vidimo osobu koja razmišlja o tome šta obuhvata "tri u jednom bogu". Iako se korijen ovog vjerovanja vraća na paganstvo (mnogoboštvo), većina kršćana se nikad ne pita o njegovoj ispravnosti jer su nesvjesni da je "ljudsko djelo" i da nije od Boga nadahnuto. Trojstvo znači:

"Otac je Bog, Sin je Bog, Duh Sveti je Bog i zajedno, ne isključivo, oni su od jednog Boga. Trojstvo je vječno, bez početka i kraja, i na jednakom stepenu."⁽¹⁾

Prema sljedbenicima Trojstva, Isus (Isa a.s) ima dvije prirode: ljudsku i božiju. Smatraju da je on Božiji Sin i da je potpuni Bog jer je druga osoba u božanstvenom Trojstvu.

Kako god, čitaoc će u ovoj knjizi otkriti da su neke objavljene činjenice s namjerom iskrivljene od strane kršćanskih mislioca, pisaca, teologa, autora, evanđelista i crkava kako bi potkrijepili njihovu tvrdnju da je Trojstvo "Božija objava". Mnogo vremena prije toga, Jeremija (izraelćanski vjerovjesnik) je upozorio narod na iskrivljene Objave od strane onih koji poučavaju vjeru. On je rekao:

"Kako govorite: Mudri smo i zakon je Gospodnji u nas? Doista, gle, laž učini lažljiva pisaljka književnička." (Jeremije 8:8)

A što se tiče pogrešnog razumijevanja obožavanja, Isa a.s nam je ponovio upozorenje na koje nas je upozorio vjerovjesnik Isaija a.s, ali ljudi su doista nemarni. On je rekao:

"Ovi ljudi približavaju se k meni ustima svojijem, i usnama i poštuju me: a srce njihovo daleko stoji od mene. Na zabludu me poštuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima." (Matej 15:8-9)

Odlučio sam se na ovaj poduhvat koji je nastao iz moje potrage za istinom; i moje istraživanje se ne ograničava samo na izučavanje Biblije, nego se proteže do istraživanja i članaka vjerskih učenjaka. Neka od njihovih djela su senzacionalno pokazana i odobrena od strane kršćanske vjeroispovijesti.

Istraživanje je sprovedeno otvorenog uma, budući da sam prije vjerovao u Trojstvo. Ustvari, ideja je bila da dođem do konkretnog i istinitog dokaza koji dokazuje vjerodostojnost i ispravnost ovog vjerovanja, da je od Boga, a ne dokazivanje nečega drugog. I kako bih bio objektivan, koristio sam najveći broj priručnika koje sam mogao prikupiti.

Naravno, duhovno istraživanje je utjecalo na mene kako bih izvagao dokaze na osnovu njihovih značenja. Nažalost, kako je istraživanje odmicalo, doktrina Trojstva je prelazila na generacije kao "apsolutna istina" koja izumire. I da je rezultat bio u njenu korist prosvijetlila bi mi srce, ali na moje zaprepaštenje, ispostavilo se da je pogrešna.

Ideologija Trojstva je samo čovjekovo djelo, koje su ljudi izmislili da bi poslužilo njihovim ličnim i svećeničkim interesima; i tako su zavržene sve prijašnje tvrdnje da je lažna.

Ideologija Trojstva ne samo da se ne slaže sa učenjima Božijih poslanika, nego je takođe i uvreda za ljudski razum jer se razilazi sa razumom i ne postoji nigdje u Bibliji.

Na kraju, "gorka istina" negira Trojstvo i Utjelovljenje-inkarnaciju zajedno, kao što negira sva vjerovanja vezana za njih. Obožavanje Allaha prema objavljenoj Uputi zahtijeva potpuno odbijanje Trojstva i Utjelovljenja.

"Odbijanje pojma "Utjelovljenje Boga" i Trojstva ne umanjuje Isaov a.s. status, nego stavlja Allaha na Njegovo uzvišeno i jedinstveno mjesto, kao jedinog Boga vrijednog obožavanja.

Isa a.s (Isus) nije bog, već veliki Božiji poslanik i vjerovjesnik!"

Pozivam sve - pojedince i grupe - da potraže istinu u mojoj knjizi koja može otvoriti srca onih koji čeznu za spasenjem...

"Gospodaru! Kroz ovu knjigu nastojali smo prenijeti ispravno značenje Tvoje Poruke čovječanstvu. Gospodaru obaspi ih blagodatima i uputi ih na istinu. Gospodaru ako smo pogriješili molimo Te da nam oprostiš i da sačuvaš ljude od naših grešaka... amin."

Specijalni medijski izvještaji iz Ujedinjenog Kraljevstva

Šokovi istraživanja anglikanskih biskupa

Šokantni talasi preplavili su cijelu Englesku i kršćanski svijet kada je Daily News iz U.K objavio članak pod naslovom "Šokovi istraživanja anglikanskih biskupa", u kojem stoji da se više od polovine engleskih anglikanskih biskupa slaže sa tim da: "Kršćani nisu obavezni da vjeruju da je Isus Krist bio Bog". Anketa je provedena na 31 od 39 engleskih biskupa, koji poriču Isusovo BOŽANSTVO i USKRSNUĆE tako čineći dva osnovna vjerovanja kršćana potpuno nevažećim. Oni pripisuju ova dva - stara koncepta greškama u Bibliji. ⁽²⁾

NIJE BOG – NEGO VRHOVNI BOŽIJI ZASTUPNIK!

Izvještaj dalje navodi da 19 od 31 biskupa se slaže da: "Dovoljno je smatrati Isusa vrhovnim Božijim zastupnikom." ⁽³⁾

Tako je više od pola engleskih anglikanskih biskupa oslobodilo sebe od iskrivljenja, i smatraju Isusa - samo Božijim poslanikom.

Biskup Jenkins slama osnovna kršćanska vjerovanja

U intervjuu za Londonsku vikend televiziju u religijskom programu "Vjerovanje", novoimenovani biskup Durbana, svećenik profesor David Jenkins koji je četvrti visokopozicionirani biskup u engleskoj crkvi, usmjerio je svoj napad na klimavu bazu na kojoj cijela struktura kršćanstva stoji. Osnovna kršćanska vjerovanja o Isusovom BOŽANSTVU i USKRSNUĆU su pobijena (negirana) od strane biskupa, objašnjavajući kako događaji o početku Isusove misije: "Nisu potpuno tačni nego dodani od strane ranih kršćana kako bi izrazili njihovo vjerovanje u njega kao Mesiha." ⁽⁴⁾

Ovo shvatanje o Bogu i Isusu (Isau a.s) dijele svi poslanici, rani kršćani, drevni i moderni kršćanski naučnici, mislioci, pisci pa čak i obični kršćani. Isa a.s (Isus) u Bibliji kaže: "Tada reče njemu Isus: idi od mene, sotonu , jer

stoji napisano: "Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi."(Matej 4:10)

On takođe u Bibliji kaže: "A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koji si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17:3) I ponovo kaže: "Vraćam se k Ocu svojemu i Ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu." (Jovan 20 :17)

Zar ove rečenice nisu jasne? Odkuda je došlo prihvatanje Isusa (Isa a.s) kao Boga? Sada slijedi milijardu dolara vrijedno pitanje: Da li je Trojstvo Božija objava?

Kršćani

Blizu milijardu ljudi širom svijeta još uvijek vjeruje i praktikuje vjeru u Trojstvo, dok dvostruko - ako ne i više njih ga potpuno odbacuje i smatra da ne potiče iz Biblije i da je pogrešno, beztemeljno, nerazumno i protiv razuma.

Prema onome što je Bamber Gascoigne napisao u svojoj knjizi "Kršćani", nije opstala ni jedna riječ zapisana ni u jednom dokumentu o Kristu niti o njegovim sljedbenicima u prvih 50 godina onoga što sad zovemo Kršćanska era. Tokom slijedećih 50 godina, kršćani su sami zapisali većinu knjiga koje sad čine Novi Zavjet. Ali čak ni tada nije bilo ni riječi od nekog stranog pisca. I onda, u drugom stoljeću, Rimski autori počinju da komentiraju: ⁽⁵⁾

"Postoji grupa ljudi, omržena zbog svojih grozota, zvana Kršćani. Krist, od kojeg je izvedena riječ, je patio od ekstremne kazne za vrijeme vladavine Tiberije, od ruke jednog od naših službenika, Pountius Pilate." (Tacitus)

"Kršćani su klasa ljudi koji su izmislili novo i opako praznovjerje." (Suetonius)

"Ovi siromašni nesretnici su ubijedili sebe da su besmrtni i da će živjeti zauvijek, obožavajući razapetog sofistu i živeći po njegovim zakonima. Dakle, oni preziru stvari na ovom svijetu i smatraju ih zajedničkom

imovinom. Ovo vjerovanje su primili tradicijom, bez traganja za bilo kakvim dokazom. Dakle, ako bi neki šarlatan ili varalica došao među njih, brzo bi stekao bogatstvo eksploatacijom ovih jednostavnih ljudi." (Lucian)

I pored toga, kršćanstvo je procvjetalo i postalo jedna velika religija, osim što se moderna kršćanska učenja kao što su danas poznata, razlikuju od onoga što je Isus (Isa a.s) poučavao svoje učenike. Različita kršćanska učenja, kao što je Trojstvo kasnije su razvijena. Počela su za vrijeme vladavine cara Konstantina Velikog, Nicejskog, i kasnije se razvila u veliko vjerovanje za vrijeme cara Teodozija 381 godine. Jako čudno! Od tada, kršćanstvo je umnoženo u mnogo različitih sekta i sada je teško prepoznati pravo kršćansko vjerovanje. Ali šta god da je, u sadašnjem kontekstu, nijedno nije ni blizu originalnom učenju poslanika. Oni temelje svoja učenja na Bibliji koja je predmet stalne revizije.

Samo Bog zna kada će kršćani biti u stanju da (prilože) ispravan (izvorni) primjerak njihove knjige - Biblije.

Čovjek se čudi velikom broju primjeraka Biblije u opticaju danas. Svaki je različit od drugog, a ipak svi tvrde da su originalni. Svi teže da objave svijetu da je njihov primjerak objavljen od Boga i njihov spremljeni izvor je u "II Timothy, 3:1, Biblija" koji kaže: "Svako Sveto pismo - Biblija je objavljeno od Boga...". Ali ono što kršćani ne razumiju je da: " suštinski, sastav njihovih primjeraka nije sastav Biblije, nego samo priče, računi, događaji i tradicija." Problem postaje složeniji kada saznamo da neki primjerci Biblije sadrže više knjiga od drugih. Ortodoksna verzija sadrži 86 knjiga, Karizmazična verzija sadrži 76 knjiga, Rimska Katolička verzija sadrži 73 knjige, a sve Protestantske verzije sadrže 66 knjige, uključujući i Prevod Biblije Novi svijet 1984 korištenu od strane Jehovnih svjedoka, i druge verzije kao Kralj Đejms (King James) (1611-1942), American standard (1901-1944), Revizirani standard (1971) drugo izdanje, Jerusalem biblija (1966), Dobre vijesti Biblija - današnja Engleska verzija (1976), Biblija (1954, odštampana 1956), Ronald A. Knox, Nova Internacionalna verzija i bezbroj drugih verzija.

Štaviše, šta sa optužbama uglednih lektora 'Revizirani standard' Biblije, dopunjenog izdanja iz 1952 i za Novi zavjet, drugo izdanje iz 1971 od Wm. Collins Sons i Co. Ltd. objavljen za kanadsko biblijsko društvo, u čijem predgovoru stoji: (1)

"A ipak 'Kralj Đejms - The King James' verzija ima teške mane.... te mane su brojne i toliko ozbiljne da pozivaju na reviziju engleskog prevoda."

"The King James verzija Novog zavjeta je bila zasnovana na grčkom tekstu koji je ugrožen greškama." ?!

I šta sa optužbama Jehovnih svjedoka u Awake izdanju septembra 1951 u kojem stoji da: "U Bibliji ima 50000 grešaka!" ?!

I šta ako ja kažem, suprotno s našim uvjerenjima " nijedan od četiri pisca Evanđelja nisu bili izvorni učenici Isusa (Isaa a.s). " U Bibliji po Luki (6:14-16) i po Marku (3:17) nalazimo imena dvanaest učenika koje spominje Isus (Isa a.s). Dok su imena Matej i Jovan uključena, Mark, Luka i Pavle se ne spominju.

Kako god, iz slijedećih citata otkrit ćete da su Evanđelja pripisana Mateju i Jovanu odnosno, napisana od ruke treće osobe. Pročitajte tekst iz Biblije po Mateju (9:9):

"I odlazeći Isus odande vidje čovjeka gdje sjedi na carini, po imenu Mateja, i reče mu: hajde za mnom. I ustavši otiđe za njim."

I po Jovanu (21:24):

"Ovo je onaj učenik koji svjedoči za ovo, koji i napisa ovo: i znamo da je svjedočanstvo njegovo istinito."

U prvom primjeru pisac je samo ispričao šta se desilo između Isusa (Isaa a.s) i čovjeka zvanog Matej; dok je u drugom primjeru jasno da se zamjenica 'mi' odnosi na pisca Evanđelja.

Hajde da sada prenesemo ono što su rekla dva kršćanska naučnika o 'Pravljenju Biblije'.

"Prepisivač bi ponekad stavljao ne ono što je bilo u tekstu, nego ono što je mislio da je u njemu. Vjerovao je prevrtljivoj memoriji, ili bi napravio tekst da se slaže sa mišljenjima škole kojoj je pripadao. Dodatno verzijama i citatima kršćanskih očeva, bilo je poznato da postoji oko 4000 grčkih rukopisa Zavjeta. Kao rezultat toga je prilična raznolikost čitanja. ⁽⁶⁾

"Prema tome, pravljenje Biblije je odražavalo praktične potrebe društva za koje su bile pisane. U njima je korišten tradicionalni materijal, ali nije bilo oklijevanja u njegovom mijenjanju ili dodavanju stvari ili izostavljanju onoga što se nije slagalo s ciljem pisca." ⁽⁷⁾

Doktrina Trojstva

Doktrina Trojstva je zasnovana na tome da postoji jedan Bog u tri osobe. Svaki od njih nema početka i postoji od vječnosti. Svaki je smatran Svemogućim, ni više ni manje od drugih (u svemogućnosti). Svaki od njih je potpuni Bog, u svakom smislu te riječi uljučujući sve božije osobine; svi su isti po vremenu, mjestu-poziciji, snazi i znanju. Ova doktrina je temelj kršćanske vjere koju zagovaraju skoro sve kršćanske denominacije. Kako god, doktrina Trojstva nije Božija objava, nego ljudsko djelo koje su izmislili kršćani krajem posljednje četvrtine četvrtog stoljeća. Ustvari je ishod Carigradskog sabora 381 godine na kom su se složili da stave Sveti duh na istu poziciju sa Bogom i Isusom Kristom.

U enciklopediji Britannica stoji: "Pojam jedinstva suštine (homoousia) božanskih Logosa s Bogom Ocem osigurava potpuno božanstvo Isusa Krista. Misterija osobe Isusa Krista se može shvatiti u formuli: dvije prirode u jednoj osobi... ne potiče prvenstveno iz apstraktnog učenja, prilično se mijenja unutar liturgije u uvijek novim oblicima i bezbroj himni obožavanja-kao u riječima Uskrs liturgije:

"Kralj nebeski se pojavio na zemlji bez čovjekove ljubaznosti i sa ljudima se udružio jer je uzeo svoje meso od čiste djevice i postao od nje, što je

prihvatio. Jedan je Sin, binarni u suštini, ali ne u osobi. Dakle, najavljujući ga kao u istini potpunim Bogom i potpunim čovjekom, priznajemo Krista našim Bogom." ⁽⁸⁾

Atanasijaska vjera kaže:

"Postoji jedna osoba za Oca, druga za Sina i druga za Sveti duh, ali božanstvo Oca, Sina i Duha je jedno, jednaka slava, veličanstvo istovječno... Otac je Bog, Sin je Bog i Sveti duh je Bog. A ipak ne postoje tri Boga, nego jedan Bog... i kao što smo primorani kršćanskom istinitošću priznati svaku osobu po sebi da je Bog i Gospodar, tako nam je zabranjeno po katoličkoj religiji da kažemo da postoje tri boga i tri gospodara." ⁽⁹⁾

Ortodoksna definicija kršćanskog Trojstva i Atanasijaska vjera:

"Doktrina Trojstva kaže da je Otac Bog, Sin je Bog, Sveti duh je Bog, i svi zajedno, ne isključivo, su od jednog Boga. Trojstvo je istovječno, bez početka i kraja, i jednakog stepena." ⁽¹⁰⁾

Rimska katolička crkva kaže:

"Pojam Trojstvo se koristi da označi centralnu doktrinu kršćanske religije... dok Grčka ortodoksna crkva Trojstvo naziva: "osnovna doktrina kršćanstva i čak kaže: Kršćani su oni koji priznaju Krista kao Boga". U knjizi "Naša ortodoksna kršćanska vjera" ista crkva izjavljuje: "Bog je trojan... Otac je potpuni Bog. Sin je potpuni Bog. Sveti duh je potpuni Bog." ⁽¹¹⁾

Kako se Trojstvo razvilo u kršćansku doktrinu

Progon kršćana i suzbijanje rane crkve od rimskih careva koji su počeli u prvom stoljeću, završili su dolaskom Konstantina Velikog na vlast, na Milvian mostu 312 godine. Zbog toga, za prelaženje na kršćanstvo, ljudima su ponuđene posebne usluge u obliku političkih, vojnih i socijalnih dobitaka. Kao rezultat toga, hiljade nekršćana se pridružilo crkvi i omogućilo Konstantinu veliku moć nad crkvenim poslovima.

Za vrijeme Konstantinove vladavine ideja da je Isus Krist jednak Bogu, Ocu počela je da uzima zamaha. Ipak, u to vrijeme Trojstvo se još nije bilo osnovalo kao doktrina. Ideja trojnog boga je izazvala velike kontraverze unutar crkve jer mnogi sveštenici i laici nisu prihvatili poziciju Krista kao Boga. ⁽¹²⁾

Ovo neslaganje je dostiglo nivo suočavanja između biskupa Aleksandra iz Aleksandrije, Egipat i njegovog crkvenog starješine Arija. Biskup Aleksandar je mislio da je Isus Bog, ali Arije ne. Pa je, dok je sinoda održana u Aleksandriji 321 godine, Arije izbačen i svrgnut. ⁽¹³⁾

Arije je, uprkos institucionalnoj nemilosti, imao mnoge pristalice van Egipta. Mnogi važni biskupi, kao što je učeni historičar Euzebij iz Palestinske Cezareje i njegov snažni imenjак Euzebij, biskup Nikomedije, teološki se slažu sa Arijom: Isus Krist nije Bog. ⁽¹⁴⁾

Stalna kontraverza je uznemirila Konstantina, i u cilju da legitimiše svoju poziciju, u maju 325 godine, pozvao je sve kršćanske biskupe u Niceu (trenutno se nalazi u Maloj Aziji, u Turskoj). Tako je nicejski skup počeo rješavati spor o odnosu između Boga i Isusa. Konstantin, koji je bio zadužen za protokol, koristio je svoju političku moć da navede biskupe da prihvate njegov teološki položaj. Vjeroispovijest potpisana od strane 218 biskupa bila je očigledno protiv Arija. Drugim riječima, nicejska vjeroispovijest potvrdila je da je Isus jednak Bogu. 218 biskupa je potpisalo ovu vjeroispovijest, ali je zapravo bilo djelo manjine. ⁽¹⁵⁾

Enciklopedija Britannica je sažela dešavanja u Nicei kao što slijedi:

Nicejski skup sastao se 20-og maja 325 godine. Konstantin kao predsjednik, aktivno vodeći diskusiju, lično je predložio (bez sumnje na Osiusov nalog) ključnu formulu izražavajući vezu između Isusa i Boga u vjeroispovijesti izdatoj od strane vijeća "od jedne supstance sa Ocem". Pod pritiskom i strahom od cara, biskupi su, sa dva izuzetka samo, potpisali vjeroispovijest, mnogi od njih protiv svoje sklonosti.

Konstantin je smatrao odluku u Nicei božanski nadahnutom. Dok je god on bio živ, niko se nije usudio otvoreno da izazove nicejsku vjeroispovijest; ali se očekivani dogovor nije poslije ispunio. ⁽¹⁶⁾

Nicejsko vjerovanje

Mi vjerujemo u jednog Boga Oca apsolutne moći, tvorca svih vidljivih i nevidljivih stvari; i u jednog gospoda Isusa Krista, Sina božijeg, začetoj od Boga, jednorodenoj, to jest od supstance Boga, Bog od Boga, Svjetlost od Svjetlosti, istinski Bog od istinskog Boga, rođenoj ne stvorenoj, od jedne supstance sa Ocem, kroz kojeg je sve stvoreno, stvari na nebu i na zemlji; i koji je- zbog nas ljudi i za naš spas- sišao i tijelom (mesom) postao, i čovjek postao, i patio, i treći dan se uzdigao, uzašao na nebesa, i doći će da sudi živima i mrtvima; i vjerujemo u Sveti duh.

I one koji kažu: "Bio je kad nije bio" i "Prije nego je rođen nije bio" i "Došao je iz onoga što nije" i one koji izjavljuju da je božiji Sin od "druge supstance ili suštine" ili "stvoren" ili "promjenljiv" ili "izmjenljiv", katolička i apostolska crkva proklinje.

Nicejska vjeroispovijest

Bettenson objašnjava Nicejsko vjerovanje kako slijedi:

(Bilo je) pronađeno u Epiphanius-u, Ancoratus, 118, C.A.D. 374, izvađeno od strane naučnika gotovo riječ po riječ, iz katehetskih predavanja S. Cyril Jeruzalema; čitano i odobreno u Halkidonu, 451, kao vjerovanje "318 biskupa koji su se sastali u Nicei i vjerovanje 150 koji su se sastali poslije" (to jest u Carigradu, 381 godine). Od tada se zove carigradsko ili

carigradsko-nicejsko vjerovanje, od mnogih smatrana kao prerađeno izdanje vjere u Jeruzalemu održana od strane Cyril-a.

Mi vjerujemo u jednog Boga Oca apsolutne moći, tvorca svih vidljivih i nevidljivih stvari;

I u jednog gospoda Isusa Krista, jedinorođenog Sina božijeg, začetog od Oca prije svih godina, Svjetlost od Svjetlosti, istinski Bog od istinskog Boga, rođenog ne stvorenog, od jedne supstance sa Ocem, kroz kojeg je sve stvoreno; koji je- zbog nas ljudi i za naš spas- sišao sa nebesa, i tijelom (mesom) postao od Svetog duha i djevice Marije, i čovjek postao, i razapet bio za nas od strane Pontius Pilatea, i patio i bio pokopan, i ponovo se uzdigao na treći dan prema Bibliji, i uzašao na nebesa, i sjedio s desne strane Oca, i došao opet sa slavom da sudi živima i mrtvima, čijem carstvu nema kraja;

I vjerujemo u Sveti duh, gospoda i darivatelja života koji izlazi iz Oca, koji je sa Ocem i Sinom obožavan zajedno i slavljen zajedno, koji je govorio kroz proroke;

U jednu svetu katoličku i apostolsku crkvu:

Mi priznajemo jedno krštenje k oproštenju grijeha. Mi čekamo uskrsnuće iz smrti i životno doba da dođu. ⁽¹⁷⁾

Iako su biskupi prihvatili nicejsko vjerovanje, ipak nije bilo spomena Trojstvu.

Polemika oko prirode Isusa nastavljena je nekoliko decenija. 381 godine održan je drugi ekumenski sastanak. ⁽¹⁸⁾ Ovaj skup je usvojio nicejsko vjerovanje koje navodi da su Isus i Bog jednaki, istovječni, i koje navodi božanstvo Duha Svetoga. Doktrina (vjerovanje) Trojstva je službeno ustanovljena kao temelj kršćanske vjere za narednih 15 stoljeća.

Bilješka: Kao "Gospodari molitve" (Matej 6:9-13, Biblija), svi rimski katolici su obavezni da nauče "nicejsko vjerovanje" koje je u njihovim molitvama.

Imperator Teodozije je vjerovanje u kršćanstvo učinio predmetom imperijalne komande:

"Naša je volja da svi narodi kojim vladamo praktikuju vjeru koju je božanski Petar apostol prenio Rimljanima. Vjerovat ćemo u jedno božanstvo Oca, Sina i Svetog Duha, pod pojmom jednakog veličanstva i Presvetog Trojstva.

Mi naređujemo da se oni koji slijede ovaj sistem zovu kršćanski katolici. Ostali, koje smatramo ludima i idiotima, će izdržati sramotu heretičkih dogmata, i mjesta njihovih sastanaka se neće zvati crkve, i oni će biti uništeni prvo božanskom osvetom i drugo, odmazdom naše vlastite inicijative. Djelovat ćemo u skladu sa božanskim zakonom. ⁽¹⁹⁾

Zatim, doktrina obožavanja Marije (Merjem) kao "Majke Božije" i "Nositelja Boga" je formulisana na drugom carigradskom (konstantinopoljskom) skupu 553 godine, i dodat joj je naziv "Vječna djevica". "U molitvama i himnama ortodoksne crkve ime Majke Božije je pozivano onoliko često koliko i ime Kristovo i svetog Trojstva"... "U rimskoj katoličkoj doktrini, Marija, Majka Božija, je identifikovan sa likom božanske Mudrosti. Proces obožavanja Majke Božije ovdje je otišao korak dalje, u kom se Marija tretira kao "božanska hipostaza"- supstanca, lik nebeske Mudrosti." ⁽²⁰⁾

Faktori koji su utjecali na Trojstvo

Faktore koji su utjecali na formulisanje Trojstva je saželo "Watchower and Bible Tract Society of Pennsylvania" 1989 godine, u ono što se može smatrati prethodnicom doktrine Trojstva:

Širom cijelog drevnog svijeta, starog kao što je Babilon, obožavanje paganskih bogova grupisanih u trojke je bilo uobičajeno. Ova praksa je bila rasprostranjena i prije, tokom i poslije Krista u Egiptu, Grčkoj i Rimu.

Poslije smrti apostola, takva paganska uvjerenja su počela invaziju na kršćanstvo.

Historičar Will Durant je primjetio: "Kršćanstvo nije uništilo paganstvo; usvojilo ga je... iz Egipta su došle ideje o božanskom Trojstvu." I u knjizi egipatske religije Siegfried Morenz je pojasnio: "Trojstvo je bila glavna preokupacija egipatskih teologa... Tri boga su kombinovana i tretirana kao jedno biće kome se obraća u jednini. Na ovaj način, duhovne snaga egipatske religije pokazuju direktnu vezu sa kršćanskom teologijom."

Tako su, u Aleksandriji, egipatski svećenici kasnog trećeg i ranog četvrtog stoljeća, kao što je Atanazije, odrazili taj uticaj kao njihove formulisane ideje koje su dovele do Trojstva. Njihov uticaj se raširio toliko da Morenz smatra: "Aleksandrijsku teologiju kao posrednika između egipatsko religijskog nasljeđa i kršćanstva."

U Enciklopediji religije i etike, James Hasting je napisao: "U indijskoj religiji, nalazimo trijadološku grupu Brahma, Siva i Visnu; u egipatskoj religiji, trijadološku grupu Oziris, Izid i Horus... Ne samo da u historijskim religijama pronalazimo boga trijadno viđenog. Podsjećajući posebno novoplatonski pogled na vrhovnu ili konačnu stvarnost koja je trijadno prikazana."

Nova Shaff-Herzog enciklopedija religioznog znanja pokazuje uticaj ove grčke filozofije: "Doktrine Logosa i Trojstva su primile svoj oblik od grčkih Očeva, koji su... direktno ili indirektno bili pod uticajem Platonove filozofije... Da su se greške i korupcija uvukle u crkvu iz ovog izvora, ne može se poreći."

Crkva prva tri stoljeća kaže:

"Doktrina Trojstva je postepeno i kasno formirana; ... imala je porijeklo od potpuno stranog izvora od svetih knjiga židova i kršćana; ... razvila se i izdržavala u kršćanstvu kroz ruke platoniziranih očeva." ⁽²¹⁾

Skulpture bogova sa tri lica su pronađene u nekoliko dijelova svijeta, kao što su: Kambodža (Trojno budističko božanstvo, 12 stoljeće); Italija (Trojstvo, 15 stoljeće); Norveška (Trojstvo- Otac, Sin, Sveti Duh, 13 stoljeće);

Francuska (Trojstvo, 14 stoljeće); Njemačka (Trojstvo, 19 stoljeće); Indija (Trojno Hindu božanstvo, 7 stoljeće); S. Falmyra (Trojstvo bog mjeseca, Gospodar Nebesa, bog sunca, prvo stoljeće); Babilon (Trojstvo, Ištar, Grieh Šimeš, drugi milenijum prije nove ere); i Egipat (Trojstvo Horusa, Ozirisa i Izide, drugi milenijum prije nove ere). (22)

Opravdanje Trojstva kod njegovih pristalica

U pokušaju da spase Trojstvo, na sve moguće načine za opravdanje ove doktrine, i nakon iscrpljenja svih logičkih i ljudskih razloga, kršćanski giganti su sramno podbacili i izjavili da je Trojstvo misterija.

Slijede neke od izjava crkvenih poglavara i eminentnih kršćanskih teologa i poznatih pisaca koji su došli hrabro da ga brane sa drskošću:

"Presveto Trojstvo je misterija, u najužem smislu riječi. Sam razum ne može dokazati postojanje trojnog boga, što potvrđuje i Objava. I čak i poslije otkrića postojanja misterije, ostaje nemoguće za ljudski intelekt da shvati kako tri osobe imaju samo jednu božansku prirodu." (23)

Katolički naučnici Karl Rahner i Herbert Vorgimler su izjavili u svom Teološkom Rječniku: "Trojstvo je misterija... u najužem smislu riječi..., koja se ne može razumijeti osim objavom, i čak i poslije objave nije postala razumljiva u potpunosti."

"Tako misteriozna dogma predstavlja božansku objavu." (Katolička enciklopedija)

"Bog je jedan, i Bog je tri. Pošto ne postoji nešto slično u stvaranju, ne možemo ga razumijeti, nego samo prihvatiti." (Monsignor Eugene Clark)

"Mi znamo da je (Trojstvo) duboka misterija, koju ne počinjemo razumijevati." (Cardinal John O'Connor)

"Nedokučiva misterija Božije Trojstvo." (Papa John Paul II) (24)

Trojstvo nisu učili rani kršćani

Izraz "Bog Otac", "Bog Sin" i "Bog Sveti Duh" nije samo sinoniman kršćanima nego i srž kršćanskog vjerovanja. Međutim, ovo vjerovanje smatrano vrelom kršćanske religije nije bilo poznato niti zagovarano od strane Isusa (Isa a.s) niti ranih kršćana. Apostolski Očevi niti buduće generacije sve do zadnje četvrtine četvrtog stoljeća nove ere nikad nisu mislili o trojnom bogu. Vjerovali su u jednog Svestvoritelja, Svemogućeg, Sveznajućeg i Uzvišenog Tvorca Koji se jedini treba obožavati.

Slijedeći autentični izvještaji uzeti od različitih kršćanskih izvora govore sami za sebe:

"Formulacija 'jednog Boga u tri osobe' nije čvrsto uspostavljena u kršćanskom životu i njegovom ispovijedanju vjere prije kraja četvrtog stoljeća. Ali je upravo ova formulacija prva tvrdila naziv Trojna dogma. Među apostolskim očevima nije bilo ništa što čak i izdaleka približava takav mentalitet ili perspektivu. ⁽²⁵⁾

Doktrinu Trojstva su kršćani 'skovali' oko tri stotine godina nakon Isusa. Četiri zakonska Evanđelja, napisana između 70-e i 115-e godine nove ere, ne ukazuju na Trojstvo. Čak ni Sveti Pavao, koji je uveo mnoge strane ideje u kršćanstvo, nije znao ništa o Trojnom bogu. Nova katolička Enciklopedija 4 (koja nosi formalnu ratifikaciju) priznaje da je doktrina Trojstva bila nepoznata ranim kršćanima i da je formulisana u zadnjoj četvrtini četvrtog stoljeća:

"Teško je, u drugoj polovini 20-og stoljeća, da damo jasan, objektivan i iskren iskaz o objavi, doktrinalnoj procjeni i teološkoj razradi misterije o Trojstvu. Rasprave o Trojstvu, rimokatolici kao i drugi, predstavljaju pomalo nesigurnu siluetu.

Dvije stvari su se desile. Postoji priznanje od komentatora i teologa Biblije, uključujući i stalno rastući broj rimokatolika, da ne treba pričati o Trojstvu u Novom Zavjetu niko ko nije kvalifikovan za to. Tu je i blisko paralelno priznanje od historičara dogme i sistematskih teologa da kada neko nekvalifikovan priča o Trojstvu, udaljava se od perioda porijekla kršćanstva,

tj zadnje četvrtine 4-og stoljeća. Tek tada se, ono što možemo nazvati 'definitivnom dogmom o Trojstvu', koja kaže da je bog jedan u tri osobe, potpuno udomaćilo u kršćanskom životu i mislima." (26)

"Na početku kršćanska vjera nije bila Trojstvo... I nije bilo tako za vrijeme niti poslije apostola, kao što je pojašnjeno u Novom Zavjetu i drugim spisima ranih kršćana." (Enciklopedija religije i etike)

"Ipak, rani kršćani na početku nisu mislili da primjene ideju o Trojstvu u svojoj vjeri. Oni su usmjeravali svoju pobožnost Bogu Ocu i Isusu Kristu, Sinu Božijem, i priznavali su... Svetog Duha; ali nisu mislili da su ovo troje činili stvarno Trojstvo, jednaki i ujedinjeni u jednom." (Paganstvo u našem kršćanstvu) (27)

Da li Biblija podučava Trojstvu?

Dok se Biblija propovijeda kao, i vjeruje da je Božija riječ, ne sadrži poznato vjerovanje Trojstva. Da je ova doktrina Trojstva istinita, bila bi jasno objašnjena u Bibliji jer trebamo znati Boga i kako Ga obožavati.

Nijedan od Božijih poslanika, od Adema do Isaa a.s nije imao ideju o Trojstvu niti o trojnom Bogu. Nijedan od Božijih poslanika nije izjavio nijedan hadis vezan za ovu stvar, ili da postoji bilo kakav znak, bilo u Starom ili u Novom zavjetu koji potvrđuje ovo vjerovanje. Prema tome, čudno je da Isa a.s (Isus), niti bilo ko od njegovih učenjaka nije govorio o Trojstvu u Bibliji, već suprotno tome, Isus je rekao:

"Gospod je Bog naš Gospod jedini." (Matej, 12:29)

I prema govoru sveca Paula: "Ljudi Izrailjci! poslušajte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđena među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko njega među vama, kao što i sami znate." (Djela apostolska, 2:2)

Prethodni tekstovi govore sami za sebe. Pa zašto bi došao neko i uznemiravao i zabrinjavao sa doktrinom punom nejasnoće i zbrke, kada

najveći kršćanski naučnici nisu sposobni da je protumače i objasne na razumom prihvatljiv način?.

Isus (Isa a.s) je obavjestio o ovim problemima u Bibliji (Matej 15:8-9):

"Ovi ljudi približavaju se k meni ustima svojijem, i usnama poštuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene. No zaludu me poštuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima."

Slijedi ga svetac Paul govorom iz Timotiju poslanica 2,4:3-4:

"Jer će doći vrijeme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, I odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama."

I nalazimo dalje u Titu poslanica, 1:16 :

"Govore da poznaju Boga, a djelima ga se odriču; jer su mrski i neposlušni, i ni za kakvo dobro djelo valjani."

Usred ove dileme, veliki umovi kršćanstva su iscrpili sve poznate logičke načine da omoguće vjerovanje u doktrinu Trojstva, ali su mizerno podbacili i proglasili je "misterijom". I pored toga, obožavanje Allaha, Svemogućeg i Uzvišenog ne treba da se kompromituje. Allah hoće da Ga čovjek obožaje u skladu sa Njegovom božanskom uputom. Budući da je i Sam Pravedan, dovodi do toga da Njegova pravda zahtijeva da Njegova Poruka bude jasna i jednostavnog oblika. Njegova učenja, u cjelini, moraju da budu lišena bilo kakvih nedostataka, praznovjerja i nejasnoća. Njegova Poruka treba da bude potpuna istina koja će uvijek biti u stanju da se suprotstavi bilo kakvom izazovu u svim poljima znanja, uključujući ljudska otkrića u znanstvenoj oblasti.

Pošto je doktrina Trojstva "misterija i tajna" sama od sebe, na osnovu toga ne može se na nju gledati kao na Božanski ishod. U Bibliji stoji:

"Jer Bog nije Bog bune, nego mira." (Korinćanima poslanica 1, 14:33)

O Hebrejskoj Svetoj knjizi

Enciklopedija religija priznaje:

"Teolozi danas se slažu da Hebrejska Sveta knjiga ne sadrži doktrinu Trojstva."

Nova katolička enciklopedija također kaže:

"Doktrina Prasvetoga Trojstva nije učena u Starom Zavjetu."

Na isti način, u njegovoj knjizi Trojni Bog, Jesuit Edmund Fortman priznaje: "Stari Zavjet... nam ne govori ništa jasno niti sigurno o trojnom Bogu... tko je Otac, Sin i Sveti Duh... i ne postoji nikakav dokaz da je bilo koji sveti pisac posumnjao u postojanje Trojstva u božanstvu. Što se tiče (u Starom Zavjetu) nagovještaja, predskazivanja i znakova o trojnoj osobi, to znači figurativno značenje riječi i namjera svetih pisaca." ⁽²⁸⁾

O Grčkoj Svetoj knjizi

Enciklopedija religija kaže: "Teolozi danas se slažu da ni Novi Zavjet također ne sadrži "jasnu doktrinu o Trojstvu"."

Jesuit Forman je izjavio: "Pisci Novog Zavjeta... nam ne daju niti jasnu niti formulisanu doktrinu Trojstva, niti bilo kakva jasna učenja da u jednom Bogu postoje tri jednake božanske osobe... i nigdje ne postoji nikakva doktrina o tri posebne ličnosti koje imaju božanski život i aktivnost u istom božanstvu."

Isto spominje i Novi internacionalni rječnik teologije Novog Zavjeta: "Novi Zavjet ne sadrži razvijenu doktrinu Trojstva. U Bibliji nedostaje jasna izjava da su Otac, Sin i Sveti Duh od iste biti. (Ovo je rekao protestantski teolog Karl Barth)"

Historičar Arthur Weigall spominje da: "Isus Krist nije nikad spomenuo takvu pojavu, i nigdje u Novom Zavjetu se ne pojavljuje riječ "Trojstvo". Ova ideja je usvojena u Crkvu tek 300 godina nakon smrti našeg Gospoda." (Paganstvo u našem kršćanstvu) ⁽²⁹⁾

Odbijanje Trojstva kod savremenih kršćana

Mnogi moderni kršćanski teolozi odbijaju da se pridržavaju doktrine koju im je nametnula Crkva. Posljednji, najistaknutiji i najpoznatiji od njih je novi biskup Durbana David Jenkins, profesor teoloških i vjerskih studija na Leed univerzitetu, koji kaže da neki rani događaji iz Isusove misije "NISU BILI POTPUNO TAČNI, NEGO SU DODATI ISUSOVOJ PRIČI OD STRANE RANIH KRŠĆANA DA BI IZRAZILI NJIHOVU VJERU U NJEGA KAO MESIHA." ⁽³⁰⁾

Profesor John Hick kaže: "Ono što su ortodoksi razvili kao dvije prirode Isusa (Isaa a.s) – božansku i ljudsku – i što je ušlo u historijsko naslijeđe Isusove ličnosti, ostalo je u obliku riječi neprikladnih za značenje podesno za definiranje." On dalje kaže: "Ako se kaže, bez objašnjenja, da je historijski Nazarećanin Isus bio i Bog, taj govor je bez ikakvog značenja isto kao da kažemo ovaj krug nacrtan olovkom na papir je i kvadrat. Jer značenje ovog jezičkog izraza mora da podliježe semantičkim pravilima: i da se u jeziku koristi za označavanje inkarnacije – utjelovljenja, svaki do sada korišteni smisao mora se potpuno odbaciti. Dalje kaže kako je božansko utjelovljenje samo mitološka ideja. Zatim ponovo kaže, ja koristim riječ mit za slijedeće značenje: " Mit je priča koja se priča ali koja doslovno nije tačna; ili da je ideja ili slika koja se primjenjuje na osobu ili na nešto određeno ali se doslovno ne primjenjuje na nj; i "Isus je bio Bog Sin utjelovljen" nije doslovno tačno, pošto nema bukvalno značenje, nego je primjenjivanje Isusa na mitološku ideju čija funkcija sliči božanskoj riječi "sonship" koja se u starom svijetu odnosila na kralja." ⁽³¹⁾

Victor Paul Wierwille u svojoj knjizi "Isus Krist nije Bog" kaže: "Ja kažem da Isus nije Bog, nego Sin božiji. Ne postoji između njih "jednaka vječnost bez početka i kraja" niti međusobna jednakost. Isus Krist nije bio doslovno od početka sa Bogom niti ima sve božanske mogućnosti." ⁽³²⁾

Victor Paul Wierwille u svom jakom komentaru kaže: "Prije nego završim, dopustite da oslobodim svoju dušu. Reći da Isus Krist nije Bog – po mom mišljenju – ne umanjuje važnost niti značenje Isusa u bilo kom slučaju.

Jednostavno uzdiže Boga, Oca našeg Gospoda Isusa krista, na Njegovu jedinstvenu i uzvišenu poziciju kojoj nema ravne." ⁽³³⁾

Ja vjerujem da je Isusa (Isaa a.s) stvorio Bog. Pošto je bio Mesih "namazan uljem", i Božiji poslanik, i Njegova Riječ Merjemi i Njegov Duh, ne prihvatam ga kao Boga ili ujelovljenog Boga ili Sina božijeg ili kao Sina Boga. Bog i Isus su dva različita i razdvojena bića. Allah (Bog) je Stvoritelj, a Isa a.s (Isus) je stvoreno biće. Oni su dvije različite materije, nejednaki u vremenu, moći, znanju i poziciji.

Brojni izvještaji i jasni podaci o Isau a.s (Isusu) i prijašnjim poslanicima a.s, prisutni u Bibliji pobijaju obe ideje o "utjelovljenom Bogu" i "doktrini Trojstva". Šta god se protivi mojim izjavama, nije ništa do glasine koje su izmislili oni kojima je potrebno da potvrde svoje tvrdnje. I dokazi koje imaju su u najbolju ruku spletke i iskrivljavanja koja su ušla u originalnu Isusovu Bibliju i ranije Božije Objave. "Isa a.s (Isus) nije Bog, nego samo veličanstveni vjerovjesnik i Božiji poslanik."

Učenja Božijih Poslanika

Čudno je da niko od Božijih poslanika prije ni poslije Isaa a.s nije učio doktrinu Trojstva. Nego su svi proklamirali Allahovu (Božiju) Jednoću. Allah je jedini Uzvišen. On je Svemogući i Stvoritelj svega vidljivog i nevidljivog; nema partnera, druga, učesnika, porodice, potomstva niti pomoćnika u božanstvu. On je jedini Održavač i Obskrbljivač svim stvorenjima.

Slijede dokazi o učenjima Božijih poslanika u Starom i Novom Zavjetu:

"Sad vidim da je Gospod veći od svih bogova" (Izlazak, 18:11)

"Gospod je Bog naš jedini Gospod. Zato ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje. I neka ove riječi koje ti ja zapovijedam danas budu u srcu tvom. I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ. I veži ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao

počeonik među očima. I napiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim." (Peta knjiga Mojsijeva-Ponovljeni zakoni, 6:4-9)

"Pazite da ne zaboravite zavjeta Gospoda Boga svojega, koji učini s vama, i da ne gradite sebi lika rezanoga, slike od koje god tvari, kao što ti je zabranio Gospod Bog tvoj." (Ponovljeni zakoni, 4:23)

Isus je potvrdio ovaj koncept o Bogu u Marku, 12:29 :

"... Gospod je Bog naš Gospod jedini..."

Oba poslanika, i Isa a.s (Isus) i Musa a.s (Mojsije), skreću pažnju na to da je njihov i naš Bog Jedan. Važno je spomenuti da nijedan od njih nije spomenuo učešće u božanstvu.

"Nema svetoga kao što je Gospod; jer nema drugoga osim tebe; i nema stijene kao što je Bog naš." (Ponovljeni zakoni, 2:2)

I poslani Davud (David) je rekao u Psalmima:

"I neka znadu da si ti, kojemu je ime Gospod, jedini najviši nad svom zemljom." (Psalmi, 83:18)

"Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda! Gospode, Bože moj, velik si veoma, obukao si se u veličanstvo i krasotu." (Psalmi, 104:1)

"On je Gospod Bog naš..." (Psalmi, 105:7)

"Gospod je Bog krjepak, i On nas obasja; žrtvu prazničnu, vezanu vrvicama, vodite k rogovima žrtveniku. Ti si Bog moj, tebe hvalim, Bože moj, tebe uzvišujem." (Psalmi, 118:27-28)

Poslani Sulejman (Solomon) je rekao:

"Početak je mudrosti strah Gospodnji, i znanje je svetijeh stvari razum." (Priše Solomunove, 9:10)

I ove riječi se odnose na njega: "Glavno je svemu što si čuo: Boga se boj, i zapovijesti njegove drži, jer to je sve čovjeku." (Knjiga propovjednikova, 12:13)

Prorok Isaija (jevrejski vjerovjesnik) je rekao: "Ne znaš li? nijesi li čuo da Bog vječni Gospod, koji je stvorio krajeve zemaljske, ne sustaje niti se utruđuje?" (Knjiga proroka Isaije, 40:28)

Definitivno Gospodar je jedini Stvoritelj, koji je sve stvorio (univerzum cijeli i sve na njemu) hiljadama godina prije dolaska Isaa a.s (Isusa); samog Isusa je Bog stvorio, kao i Svetog Duha. Ustvari, Trojstvo nije ni postojalo dok ga ljudi nisu formulisali u trećem stoljeću nove ere.

Isus je potvrdio da niko osim Boga nije vrijedan obožavanja:

"Tada reče njemu Isus: idi od mene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojem poklanjaj se i njemu jedinome služi." (Matej, 4:10)

Poslanik Isa a.s (Isus) kaže: "A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan, 17:3)

Prethodne Isusove rečenice dokazuju da postoji samo jedna božanska osoba "Ti si jedini pravi Bog", i da nije znao ništa o Trojstvu.

Pored toga, Isus se nije pozivao na božanstvo, jer je ukazao na "Ti" kao pravog Boga, i za sebe rekao da je poslanik, "Isus Hrist od Boga poslan".

Što se tiče sveca Pavla, on nije znao ništa o Trojstvu jer je rekao:

"Ljudi Izrailjci! poslušajte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđena među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko njega među vama, kao što i sami znate." (Djela apostolska, 2:22)

"Jer ako i ima koji se bogovi zovu, ili na nebu ili na zemlji, kao što ima mnogo bogova i mnogo gospoda: Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve, i mi u njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza nj." (Korinćanima poslanica prva, 8:5-6)

Slijede dokazi o učenjima božijih poslanika u Časnom Kur'anu:

"Recite: „Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova;

mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo.“” (Sura Al-Baqara, ajet 136)

Allah je poslao Nuha a.s narodu. On im je rekao: "O narode moj, Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Ja se doista plašim za vas patnje na Velikom danu!" (Sura Al-A'raf, ajet 59)

Ibrahim je oporučio svojim sinovima kao i Jakub; kaže Allah Uzvišeni: "Ibrahim ostavi u amanet to sinovima svojim a i Jakub: „Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drukčije nego kao muslimani!“” (Sura Al-Baqara, ajet 132)

"Ibrahim nije bio ni Jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga, i nije bio idolopoklonik." (Sura Ali-Imran, ajet 67)

"Vi nista bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kad je sinove svoje upitao: „Kome ćete se, poslije mene, klanjati?“ – „Klanjaćemo se „ – odgovorili su – „Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome! i mi se Njemu pokoravamo!“” (Sura Al-Baqara, ajet 133)

"A Adu – njegova brata Huda. „O narode moj,“ – govorio je on - „Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, zar se ne bojite?“” (Sura Al-A'raf, ajet 65)

"A Semudu – njegova brata Saliha. „O narode moj,“ – govorio je on – „Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate!...“” (Sura Al-A'raf, ajet 73)

"A Medjenu – njegova brata Šuajba. „O narode moj,“ – govorio je on – „Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate!...“” (Sura Al-A'raf, ajet 85)

"A njima je Harun još prije govorio: „O narode moj, vi se ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!“” (Sura Taha, ajet 90)

"I Ejjubu se, kada je Gospodaru svome zavapio: „Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih najmilostiviji!“” (Sura An-Anbiya, ajet 83)

"Davudu i Sulejmanu smo znanje dali i oni su govorili: „Hvala Allahu koji nas je odlikovao iznad mnogih vjernika, robova Svojih!“" (Sura An-Naml, ajet 15)

"I Sulejman naslijedi Davuda i reče: „O ljudi, dato nam je da razumijemo ptičje glasove i svašta nam je dato; ovo je, zaista, prava blagodat!“" (Sura An-Naml, ajet 16)

"I Zekerijau se, kada zamoli Gospodara svoga: „Gospodaru moj, ne ostavljaj me sama, a Ti si jedini vječan!“ (89) – odazvasmo i, izliječivši mu ženu, Jahjaa mu poklonismo. Oni su se trudili da što više dobra učine i molili su Nam se u nadi i strahu, i bili su prema Nama ponizni." (Sura Al-Anbiya, ajet 89-90)

I rekao je Isa a.s: "Allah je doista i moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte; to je pravi put!“" (Sura Ali-Imran, ajet 51)

Prenosi se od Ebu Ejjuba el-Ensarija, r.a, da je neki čovjek upitao Vjerovjesnika, a.s: "Obavijesti me o djelu koje će me uvesti u Džennet." Poslanik mu reče: "Robuj Allahu i ne pridružuj Mu ništa." (Buhari – Hadisi poslanika Muhammeda a.s)

Poslanik Muhammed a.s je rekao: "Ko posvjedoči da nema Boga osim Allaha koji nema partnera, i da je Muhammed Njegov rob i poslanik; i da je Isa Božiji rob i poslanik, i Njegova riječ koju je udahnuo u Merjemu, i duša od Njega; i da je džennet (raj) istina; i da je džehennem (pakao) istina; Allah će ga uvesti u džennet bez obzira šta da je uradio." (Buhari i Muslim)

I u drugom, sahih (vjerodostojnom) hadisu, poslanik Muhammed a.s je rekao: "Onaj ko umre znajući da nema Boga osim Allaha, ući će u džennet." (Buhari)

Prenosi se od ibn Abasa (Allah bio zadovoljan s njim) da je Poslanik a.s rekao: "Želim vas podučiti ovim riječima: pokoravaj se Allaha, zaštitit će te; izvršavaj Njegove naredbe, uvijek će biti uz tebe; ako pitaš, pitaj Allaha; ako tražiš pomoć, traži od Allaha; i znaj da: kada bi se svi narodi ujedinili da ti pomognu, neće ti pomoći osim ono što ti je Allah propisao; i kada bi se

ujedinili da ti naude, ne bi ti naudili osim onim što ti je Allah propisao; podignuta su pera i osušene su knjige." (Tirmizi)

I u drugom hadisu, u prenesenom značenju, poslanik Muhammed a.s je rekao da Allah neće kazniti ljude zbog njihovih grijeha osim one koji budu neposlušni, i koji se suprotstave i pobune protiv Allaha, i koji odbiju da vjeruju da nema Boga osim Allaha. ⁽³⁴⁾

"Isus nije bio Kršćanin, bio je Židov. Nije pozivao u novu vjeru, nego je podučavao ljude da rade ono što se slaže sa Božijom voljom; i po njegovom mišljenju, i misljenju Židova, Božija volja se nalazi u The Law i u drugim verzijama Biblije." ⁽³⁵⁾

Šta Biblija kaže o Bogu i Isusu (Isau a.s – neka je mir i spas na njega)

Slijedeći tekstovi iz Biblije otkrivaju pravu prirodu Allaha (Boga) i Isaa a.s (Isusa). Sada je jasno da je Allah jedini Preuzvišen, Vladar, Nepogrešiv i Uzvišen. Što se tiče Isaa a.s (Isusa), on je ograničeno biće, patio je zbog svojih želja, i pokoravao se Allahovoj volji. Sve njegove izjave i radnje jasno potvrđuju njegovu potpunu podređenost Uzvišenom Allahu.

1. Svjedočenje Starog Zavjeta o Bogu

Učenja Novog i Starog Zavjeta su u biti monoteistička, i Novi Zavjet nije faza prelaska iz jednog Boga u (trojicu u jednom); Isus (Isa a.s) je to potvrdio rekavši:

"Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz zakona, dok se sve ne izvrši." (Matej 5:17-18)

Božije izjave su jednostavne, jasne i bez kontradiktornosti i dvosmislenosti. Slijedi nekoliko, od Boga nadahnutih, izjava iz Biblije gdje Bog kaže:

"Ja sam Bog Svemogući" (Postanje, 17:1)

"Ko je kao ti među silnima, Gospode? Ko je kao ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da čini čudesa?" (Izlazak, 15:11)

"Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskoga. Nemoj imati drugih bogova uza me. Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike od onoga što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi ispod zemlje. Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijehe otačke na sinovima do trećega i do četvrtoga koljena, onijeh koji mrze na mene;" (Izlazak, 20:2-5)

Ovi tekstovi kategorično zabranjuju sve vrste "slika" o Bogu, bilo prirodnim slikanjem ili pozorišnom umjetnošću. Nijedna slika ne može odgovarati Bogu bolje od Njega Samog, i pošto je Uzvišen, ne može se naslikati od strane ljudi, osim božanskih osobina koje je On objavio poslanicima.

"... ja sam Gospod Bog vaš. Ne obraćajte se k idolima, i bogova livenijeh ne gradite sebi; ja sam Gospod Bog vaš." (Levitska, 19:3-4)

"Bog nije čovjek da laže, ni sin čovječji da se pokaje." (Brojevi, 23:19)

"Tebi je to pokazano da poznaš da je Gospod Bog, i da nema drugoga osim njega." (Peta knjiga Mojsijeva-Ponovljeni zakoni, 4:35)

"Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod." (Peta knjiga Mojsijeva-Ponovljeni zakoni, 6:4)

"Vidite sada da sam ja, ja sam, i da nema Boga osim mene." (Peta knjiga Mojsijeva-Ponovljeni zakoni, 32:39)

"Nema svetoga kao što je Gospod; jer nema drugoga osim tebe; i nema stijene kao što je Bog naš." (1 knjiga Samuilova, 2:2)

"I reče Solomun: Gospode Bože Izrailjev! Nema Boga takvoga kakav si ti gore na Nebu ni dolje na zemlji..." (1 knjiga o carevima, 8:22)

"Jer si ti velik i tvoriš čudesa; ti si jedan Bog." (Psalmi Davidovi, 86:10)

"Ne znaš li? nijesi li čuo da Bog vječni Gospod, koji je stvorio krajeve zemaljske, ne sustaje niti se utruđuje? razumu njegovu nema mjere." (Knjiga proroka Isaije, 40:28)

"Ja sam Gospod, to je ime moje, i slave svoje neću dati drugome ni hvale svoje likovima rezanijem." (Knjiga proroka Isaije, 42:8)

"Vi ste moji svjdoci, veli Gospod, i sluga moj kojega izabrah, da biste znali i vjerovali mi da sam ja; prije mene nije bilo Boga niti će poslije mene biti. Ja sam, ja sam Gospod, i osim mene nema Spasitelja." (Knjiga proroka Isaije, 43:10-11)

"Ja sam Prvi i ja sam Pošljednji, i osim mene nema Boga." (Knjiga proroka Isaije, 44:6)

"Ja sam Gospod, i nema drugoga, osim mene nema boga; opasah te, premda me
ne znaš,
Da bi poznali od istoka sunčanoga i od zapada da nema drugoga osim mene;
ja sam Gospod i nema drugoga" (Knjiga proroka Isaije, 45:5-6)

"Jer ovako veli Gospod, koji je stvorio nebo, Bog, koji je sazdao zemlju i načinio je i utvrdio, i nije je stvorio naprazno, nego je načinio da se na njoj nastava: ja sam Gospod, i nema drugoga." (Knjiga proroka Isaije, 45:18)

"Pamtite što je bilo od starine; jer sam ja Bog, i nema drugoga boga, i niko nije kao Ja" (Knjiga proroka Isaije, 46:9)

"Ja sam Prvi, Ja sam i Pošljednji. I moja je ruka osnovala zemlju, i moja je desnica izmjerila nebesa pedu; kad ih zovnem, svi dođu." (Knjiga proroka Isaije, 48:12)

"Ovako veli Gospod: Nebo je prijesto moj i zemlja podnožje nogama mojim:" (Knjiga proroka Isaije, 66:1)

"A Gospod je pravi Bog, Bog živi i Car vječni, od njegove srdnje trese se zemlja, i gnjeva njegova ne mogu podnijeti narodi. Ovako im recite: bogova,

koji nijesu načinili neba ni zemlje, neće sa zemlje i ispod neba." (Knjiga proroka Jeremije, 10:10-11)

"A ja sam Gospod Bog tvoj" (Knjiga proroka Osije, 13:4)

2. Svedočenje Novog Zavjeta o Isusu

Isusovo rođenje je bilo prореčeno: "A u šesti mjesec posla Bog anđela Gavrila u grad galilejski po imenu Nazaret K djevojci isprošenoj za muža, po imenu Josifa iz doma Davidova; i djevojci bješe ime Marija." (Luka, 1:26-27)

Ovdje se razjašnjava da Bog nije sišao da postane meso, kao što tvrde crkve, nego je poslao meleka Džibrila (anđela Gavrila) da obavjesti Merjem (Mariju) o Njegovom Planu. Isa a.s (Isus) je bio duša stvorena u materici Merjeminom Allahovom moći. Ovdje se pobija doktrina Utjelovljenja Boga i postaje tvrdnja bez osnove.

Anđel Gavril (melek Džibril) je obavjestio Mariju (Merjem):

"I evo zatrudnjećeš, i rodićeš sina, i nadjeni mu ime Isus." (Luka, 1:31)

Onda, tko su članovi Trojstva (znači božanstvo trojice u jednom) prije rođenja Isusa (Isaa a.s)?

Postojao je samo Jedan pravi Bog od početka Njegovog vječnog života. Trojstvo je odstupanje od vjerovanja u jednog Boga (monoteizma) u tri boga (politeizam i paganizam).

Prije Isusa ljudi su vjerovali u jednog Boga samo, ali nakon njegovog rođenja crkve su dodale još dvije osobe u božanstvo.

S druge strane, kada je Isus bio fetus, da li je i Uzvišeni Allah (Bog) bio začaran u materici? Pošto zagovornici doktrine Trojstva tvrde da su dvije ili tri osobe ujedinjene u "jednom tijelu", da li su svi kao jedan fetus rasli u Marijinoj materici? I ako je bilo tako, zašto je Marija rodila samo Isusa? Kako naivna i gadna ideja, vjerovati da je Isus ujedinjen u tijelu sa Bogom!

Allah (Bog), koji nema ni početka ni kraja, stvorio je nebesa i zemlju i sve što je između njih milionima godina prije, mnogo prije pojavljivanja ljudske civilizacije. Mnoge generacije su prošle prije Isusovog rođenja.

"I kad se navrši osam dana da ga obrežu, nadjenuše mu ime Isus, kao što je anđeo rekao, dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi." (Luka, 2:21)

Koje svetogrđe prema Bogu! Ako je Isus pravi bog, da li vjerujete da mu je potrebno obrezivanje?!

"A dijete rastijaše i jačaše u duhu, i punjaše se premudrosti, i blagodat Božija bješe na njemu." (Luka, 2:40)

Na početku, "Bog" Isus nije bio snabdjeven znanjem dok je bio mlad, nego je opskrbljen mudrošću kad je dostigao godine puberteta. Mudrost pravog Boga se ne povećava niti smanjuje, ne podliježe ni vremenu ni mjestu jer je On cijelo vrijeme potpun i apsolutan!

"A On im reče: kad se molite Bogu..." (Luka, 11:2-4) Postoji li neko ko se moli svojoj vlastitoj duši? Sigurno ne! Ovdje se vidi razlika između pravog Boga i Njegovog poslanika Isaa a.s (Isusa). Pored toga, Božija volja je odvojena od Isaove (Isusove), što ukazuje na to da nisu jedno i da su nejednaki.

Spomenuto je da je Isus postio: "I postivši dana četrdeset i noći četrdeset, napošljeku ogladnje." (Matej, 4:2) A post je jedan od načina iskupljenja za grijeh i pokazivanja pokoravanja i podređenosti nekome ko je na većem stepenu.

Allah se ne pokorava nikakvom stvorenju niti ima potrebu da posti da bi se iskupio za svoje grijeh, niti da pati od svojih potreba, nego je On, Uzvišeni, za razliku od Isaa a.s (Isusa) oslobođen od svega jer je On jedini Uzvišen i Potpun.

"I pristupiše k njemu ljudi mnogi imahu sa sobom hromijeh, slijepijeh..., i položiše ih k nogama Isusovijem, i iscijeli ih, Tako da se narod divljaše, videći nijeme gdje govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepe gdje gledaju; i hvališe Boga Izrailjeva." (Matej, 15:30-31)

Kako može biti Bog kršćana Trojica, a Bog židova jedan?

"I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj! ako je moguće da me mimoiđe čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako ti." (Matej, 26:39; i Marko, 14:35-36)

Kome je Isus (Isa a.s) upućivao molitvu? Zar je Isus upućivao molitvu sebi budući da je on član božanstva?

Ne, definitivno! Istina je da se Isus uvijek molio Bogu tražeći pomoć, čak i kada je bio uzdignut Lazaru za život (Jovan, 11:41-43); Isus je uvijek bio zahvalan Bogu, što dokazuje njegovu potpunu bespomoćnost i pokoravanje Bogu.

"A ujutru vraćajući se u grad ogladnje. I ugledavši smokvu kraj puta dođe k njoj, i ne nađe ništa na njoj do lišća sama," (Matej, 21:18-19) Da li Bog može ogladniti i ne poznavati vrijeme rađanja plodova?!

Svetac Paul kaže: "Ljudi Izrailjci! poslušajte riječi ove: Isusa Nazarećanina, čovjeka od Boga potvrđena među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko njega među vama, kao što i sami znate." (Djela apostolska, 2:22)

Ovdje se jasno vidi šta Paul podrazumijeva pod riječima " namazan uljem", znači odabran od Boga, da bude poslanik.

3. Šta je Isa a.s (Isus) rekao o Bogu i sebi

Isus nije spomenuo niti ukazao na Trojstvo, niti je znao za tri osobe u božanstvu; njegov koncept je bio kao i kod drugih Israilovih poslanika prije njega koji su pozivali u jednoboštvo.

"A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od sviju: čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini; i ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest." (Marko, 12:29-30)

"Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi." (Matej, 4:10) i (Luka, 4:8) Isus je rekao da se jedino Bog (Allah) treba obožavati.

"Gospod je Bog naš Gospod jedini" (Marko, 12:29)

I tako Isus (Isa a.s) potvrđuje jednoboštvo Božije.

"... no koji čini po volji oca mogega koji je na nebesima." (Matej, 7:21)

Jasno je da je Bog bio na nebesima, dok je Isus bio na zemlji, pa prema tome kako mogu biti ujedinjeni u jednom tijelu? Kršćanska doktrina kaže da su tri osobe ujedinjene u jednom tijelu (tri u jednom), pa kako mogu svi članovi trojnog božanstva biti potpuni bogovi kad svaki od njih čini samo trećinu božanstva?!

"A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan, 17:3) Ovdje Isus povlači crtu između Boga i sebe; da biste dosegli vječni život morate znati (i priznati) pravog Boga i da je Isus (Isa a.s) poslan samo kao poslanik.

"A Isus reče mu: što me zoveš blagijem? Niko nije blag osim jednoga Boga." (Marko, 10:18) Isus potvrđuje da nitko nije dobar osim Boga, razdvajajući sebe od Boga.

"A o danu tome ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni Sin, do Otac." (Marko, 13:32) i (Matej, 24:36) I tako Isus priznaje da je njegovo znanje ograničeno, za razliku od Boga Sveznajućeg. Kao i suđenje na Sudnjem danu, pripada jedino Allahu koji za Sebe čuva tajne.

"A Isus odgovarajući reče im: zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da Otac čini; jer što On čini ono i Sin čini onako." (Jovan, 5:19) Ovdje Isus priznaje svoju zavisnost o Bogu (Allahu).

"Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao." (Jovan, 5:30)

"Jer siđoh s Neba ne da činim volju svoju, nego volju Oca koji me posla." (Jovan, 6:38)

"Tada im odgovori Isus i reče: moja nauka nije moja, nego Onoga koji me je poslao." (Jovan, 7:16)

"A Isus im reče: kad podignete Sina Čovječijega, onda ćete doznati da sam ja, i da ništa sam od sebe ne činim; nego kako me nauči Otac moj onako govorim." (Jovan, 8:28)

Tako Isus (Isa a.s) jasno potvrđuje da mu fali božanska moć, pa sam ne može ništa uraditi jer je Bog (Allah) jedini izvor moći i autoriteta.

"A sad gledate mene da ubijete, čovjeka koji vam istinu kazah koju čuh od Boga: tako Avraam nije činio." (Jovan, 8:40) Ovdje Isus priznaje da je samo Poslanik koji izvršava misiju kojom ga zadužio Uzvišeni.

Isus kaže (Jovan, 23:17): "... ja se uspinjem Ocu svojemu i vašemu; Bogu svojemu i vašemu.." Ovim tekstom se stavlja tačka na doktrinu Trojstva i Utjelovljenja; i pokazuje da veza između Isusa i Boga liči na vezu između Boga i bilo kojeg drugog ljudskog stvorenja, to jest obožava Ga i traži pomoć od Njega. I svi prethodni tekstovi precizno određuju pad statusa Isusa u poređenju sa Bogom, njegovu slabost i zavisnost od Boga.

Šta Kur'an kaže o Bogu?

Kur'an je posljednja Objava Svemogućeg Allaha (Boga). Allah je o Sebi u Kur'anu jasno objavio, ne ostavljajući priliku za bilo kakvo objašnjenje osim shvatanje značenja napisanih riječi. Allahove riječi i hadisi (govor) Njegovog poslanika Muhameda a.s su potpuna istina. Nema sumnje, Njegove riječi su jasne jer su jednostavne i izražavaju same sebe bez zabune. Allah je Stvoritelj nebesa i zemlje, Njegova snaga i znanje je bez granica, On je Gospodar Hvaljeni, Uzvišeni, Koji opskrbljuje sva svoja stvorenja, i prema tome, ljudi ne bi trebali da dopuste da budu prevareni lažnim zabludama da postoji drugi Bog osim Allaha Jednog Silnog.

Da prenesemo šta kaže Časni Kur'an o Allahu, Slava Njemu Uzvišenom, koji posjeduje savršene osobine koje pristaju samo pravom Božanstvu, jer je On jedini Uzvišen.

"U ime Allaha, Milostivog, Smilosnog!
Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,
Milostivog, Samilosnog,
Vladara Dana sudnjeg,
Tebi se klanjamo i od Tebe pomoć tražimo!
Uputi nas na pravi put,
na put onih kojima si milost Svoju darovao,
a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali,
niti onih koji su zalutali!" (Sura Al-Fatiha)

"O ljudi, klanjajte se Gospodaru svome, koji je stvorio vas i one prije vas, da biste se kazne sačuvali; koji vam je Zemlju učinio posteljom, a nebo zdanjem; koji s neba spušta kišu i čini da s njom rastu plodovi, hrana za vas. Zato ne činite svjesno druge Allahu ravnim!" (Sura Al-Baqara, ajet 21-22)

"Kako možete da ne vjerujete u Allaha, vi koji ste bili ništa, pa vam je On život dao; On će, zatim, učiniti i da pomrete i poslije će vas oživjeti, a onda ćete se Njemu vratiti. On je za vas sve što postoji na Zemlji stvorio, zatim je Svoju volju prema nebu usmjerio i kao sedam nebesa ga uredio; On sve zna." (Sura Al-Baqara, ajet 28-29)

"On je stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada nešto odluči, za to samo rekne: „Budi!“ – i ono bude." (Sura Al-Baqara, ajet 117)

"Allah je – nema boga osim Njega – Živi i Vječni! Ne obuzima Ga ni drijemež ni san! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji! Ko se može pred Njim zauzimati za nekoga bez dopuštenja Njegova?! On zna šta je bilo i prije njih i šta će biti poslije njih, a od onoga što On zna – drugi znaju samo onoliko koliko On želi. Moć Njegova obuhvata i nebesa i Zemlju i Njemu ne dojadi održavanje njihovo; On je Svevišnji, Veličanstveni!" (Sura Al-Baqara, ajet 255)

"... i život i smrt Allahovo su djelo, On dobro vidi ono što radite." (Sura Ali-Imran, ajet 156)

"O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene

rasijao. I Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi."(Sura An-Nisa, ajet 1)

"Reci: „Kako možete, pored Allaha, da se klanjate onome koji nije u stanju da vam kakvu štetu učini, ni da vam korist pribavi, a Allah je Taj koji sve čuje i zna?“" (Sura Al-Ma'ida, ajet 76)

"Reci: „Zar da za zaštitnika uzmem nekog drugog osim Allaha, stvoritelja nebesa i Zemlje? On hrani, a Njega niko ne hrani!“ Reci: „Meni je naređeno da budem prvi među onima koji se pokoravaju“, - i: „Nikako ne budi od onih koji Mu druge ravnim smatraju!“" (Sura Al-An'am, ajet 14)

"Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ništa da stvore, i sami su stvoreni, (191) i koji im ne mogu pomoći niti mogu da pomognu sebi!" (Sura Al-A'raf, ajet 191-192)

"Allah, drugog boga osim Njega nema, najljepša imena ima!" (Sura Taha, ajet 8)

"Onaj koji sve iz ničega stvara, koji će zatim to ponovo učiniti, i koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Reci: „Dokažite, ako istinu govorite!“ Reci: „Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna što će se dogoditi; i oni ne znaju kada će oživljeni biti.“" (Sura An-Naml, ajet 64-65)

"Allahovo je sve na nebesima i na Zemlji! Allah je, uistinu, nezavisan i hvale dostojan." (Sura Luqman, ajet 26)

"Njemu se mole oni koji su na nebesima i na Zemlji; svakog časa On se zanima nečim, -" (Sura Ar-Rahman, ajet 29)

"On je Allah – nema drugog boga osim Njega, Vladar, Sveti, Onaj koji je bez nedostatka, Onaj koji svakog obezbjeđuje, Onaj koji nad svim bdi, Silni, Uzvišeni, Gordi, Hvaljen neka je Allah, On je vrlo visoko iznad onih koje smatraju Njemu ravnim!" (Sura Al-Hašr, ajet 23)

"On vas stvara, pa ste ili nevjernici ili vjernici. Sve što vi radite Allah dobro vidi." (Sura At-Tagabun, ajet 2)

"Reci: „On je Allah – Jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!“" (Sura Ihlas)

Biblijski dokazi o Trojstvu

S ciljem da podrže Trojstvo, njegovi zagovornici spominju samo nekoliko tekstova iz Biblije i objašnjavaju ga na čudan način – bilo udaljavanjem od konteksta ili originalnog značenja – dok Biblija u cjelini poziva u monoteizam (vjerovanje u jednog Boga), od prvog poglavlja Starog Zavjeta (Postanje) do zadnjeg poglavlja Novog Zavjeta (Otkrivenje svetoga Jovana Bogoslova).

Slijedi nekoliko tekstova iz Biblije koje smatraju dokazom za postojanje Trojstva:

Prvi dokaz: 1 Jovan, 5:7, nalazi se i u King James verziji, odobren 1611 godine:

"Jer je troje što svjedoči na Nebu: Otac, Riječ i Sveti Duh; i ovo je troje jedno."

Ovaj tekst je izbrisan iz većine pregledanih verzija nakon što je utvrđeno da nije iz originalne verzije nego kasnije dodat.⁽³⁶⁾

Drugi dokaz: Matej, 28:19

"Idite dale i naučite sve narode krsteći ih na ime Oca i Sina i Svetoga Duha."

Treći dokaz: Korinćanima poslanica 2,13:13-14

"Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i Oca i zajednica Svetoga Duha sa svima vama."

Četvrti dokaz: Korinćanima poslanica1, 12:4-6

"Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je Gospod jedan. I različne su sile, ali je jedan Bog koji čini sve u svemu."

Što se tiče drugog, trećeg i četvrtog dokaza: samo spominjanje imena (to što se zovu tako) na osnovu njihova broja ne čini doktrinu Trojstva, oni su u biti tri odvojena bića, svako od njih ima različitu formu i okolnosti.

Njih trojica nikad nisu bili jednaki, ni u vremenu, ni u poziciji, ni u znanju niti u moći kao što je u doktrini Trojstva definisano.

Pored toga, kada je Isus kršten (Matej 3:16), Božiji Duh je sišao na njega u obliku goluba; kako onda može Isus biti dio Trojstva kad je uvijek bio sa Svetim Duhom?!

Slijedi nekoliko tekstova, po posljednjoj formiranoj Bibliji, koji podižu Isusa na božansko mjesto:

Prvi primjer: "Potom reče Bog: da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar..." (Matej 1:26)

Neki kršćanski teolozi smatraju da Bog nije bio jedini i sam za vrijeme stvaranja, pa prema tome Bog priča o sebi u prvom licu množine. To se može objasniti kao množina veličanstvenosti, pošto znači Božije veličanstvo, slava i čast. Kršćanski naučnici to objašnjavaju kao oslobađanje božanske moći, ili neograničene Božije snage ili Božije stvaranje u njegovoj potpunosti; neki tu množinu objašnjavaju kao množinu dostojanstvenosti, dok se u gramatici navodi kao množina slave.

U prvoj knjizi oba sveta Zavjeta (Postanje) stoji da je Bog sam, bez pomoćnika izvršio stvaranje: "I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (Postanje, 1:3) zatim kaže u istom poglavlju: "I stvori Bog čovjeka po obličju svojem, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih." (Postanje, 1:17)

U ovim tekstovima se ne spominje nikakav božiji pomoćnik,niti drug bilo kakve vrste; i radnja koju je Bog spomenuo i uradio je u jednini.

Na početku knjige Postanja nalazimo: "U početku stvori Bog nebesa i zemlju." Zapažamo da je riječ nebesa u množini, dok su riječi Bog i zemlja u jednini. Zašto je riječ nebesa u množini? Razlog je jednostavan; Kur'an nas je obavijestio da su nebesa stvorena u sedam slojeva. I zašto su pisci svete

knjige (Biblije) stavili riječi Bog i zemlja u jednini? To je zbog toga što su sigurni da je zemlja jedna i da je Bog jedan, kao što su nas obavijestili svi Božiji poslanici.

Drugi primjer: "U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ." (Jovan, 1:1) Zapažamo da ovo ne govori Isus, nego najvjerojatnije Jovan, a sa druge strane svi kršćani priznaju da je ovu rečenicu napisao Jevrej po imenu Philo iz Aleksandrije u Egipat prije dolaska Isusa i Jovana (mir s njima).

Mnogi prevodioci grčkog rukopisa na engleski jezik prvo slovo riječi Bog u poglavlju Jovan 1:1 prvi put su napisali velikim slovom jer se odnosi na Uzvišenog Boga, dok su drugi put napisali malim slovom jer se odnosi na stvorenja a ne na Boga, isto kao i u poglavlju Psalmi, 82:6 "Rekoh: bogovi ste, i sinovi Višnjega svi. Ali ćete kao ljudi pomrijeti, i kao svaki knez pašćete."

I u poglavlju Korinćanima poslanica druga, 4:4 "U kojima bog svijeta ovoga oslijepi razume nevjernika, da im ne zasvijetli vidjelo Jevanđelja slave Hristove, koji je obličje Boga, koji se ne vidi." Pošto je ova riječ (spomenuta drugi put) samo bog, onda se pod ovim izrazom ne podrazumijeva Uzvišeni Bog, nego samo bog kao u prethodna dva primjera.

Međutim, sadašnji prevodioci Biblije (poglavlje Jovan 1:1) slijedeće primjere prevode ovako: Treća rečenica glasila je: "and the word was with God" a zatim je prešla u: "and the word was a god"; znači treća rečenica koja je glasila " i bila je riječ božija" je prešla u "i bila je riječ bog". (37)

Prva rečenica je bila: "In the beginning was the Word" zatim prevedena kao: "In the beginning the Word was"; znači "U početku je bila riječ" prevedena kao: "U početku je Riječ bila". (38)

S druge strane gledišta, neki kršćani riječ "Word" prevode kao "božanska zapovijed", pa prema tome smatraju da tačan izraz poglavlja Jovan, 1:1-3, ide ovako:

"In the beginning was the Command, and the Command was with the God, and the Command was Divine. This (the Command) was in the beginning with the God. All things were made by this (the command): and without this was not any thing made that was made."

"Na početku je bila Zapovijed, i Zapovijed je bila sa Bogom, i Zapovijed je bila božanska. Sve stvari su napravljene sa ovim (Zapovijed): i bez ovoga ništa ne bi bilo što je bilo."

Grčka riječ (logos) koju je Jovan koristio je izvedenica od (logo) što znači (govoriti).

Dok engleska riječ (Decalogue) znači (Ten. Commandments- deset zapovijedi), što je kombinacija dviju grčkih riječi (deca-deset) i (logous-zapovijedi), i riječ (logos) znači (God's spoken command-božija izrečena zapovijed). ⁽³⁹⁾

Riječ (with-sa) pravi problem onima koji preferiraju koristiti izraz (logos) za Isusa umjesto riječi (the Command), a razlog je jasan: kako može Isus biti "sa" Bogom i biti bog u isto vrijeme? I koncept (Božije izrečene zapovijedi) sa Bogom od početka se slaže sa konceptom Postanja iz Biblije: "I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost." (Postanje 1:3)

Jovan je u grčkom tekstu koristio određeni član (ho-the) prije riječi Bog jer je On subjekat, dok u ovom tekstu nije koristio određeni član prije riječi Bog jer je ovdje predikat. Drugim riječima, korišteni izraz u ovom slučaju upućuje na prirodu, dobrotu, osobinu ili posjed subjekta; u tom slučaju: priroda božije volje je božanska.

U nekim primjercima Biblije nalazimo riječ (This) zamjenjenu sa (This one) ili (He-Isus). Kako god, riječ (This) se odnosi na (Božiju izrečenu zapovijed).

Pored toga, iz poglavlja Jovan 1:1, jasno je da je samo Bog postojao oduvijek, i Njegova Riječ je uvijek sa njim kao što je i tvoja riječ uvijek sa tobom i moja riječ sa mnom. I Riječ koju Bog izgovori nije drugi bog, ili sam Bog nego Božija Riječ, Njegova Zapovijed. U suprotnom, sva stvorenja bi postala odvojeni bog pošto svako stvorenje predstavlja Njegovu Riječ.

Isti argument se primjenjuje na poglavlje Postanje 1:3. Svjetlost stvorena prema Njegovoj zapovijedi nije bog nego stvorenje (svjetlost) prema Njegovoj naredbi. Prema tome rečenica "Riječ bješe Bog" iz poglavlja Jovan 1:1 postaje neprikladna.

Pored toga, ako pokušamo čitati druge zapise o stvaranju, shvatit ćemo da je Stvoritelj Bog (Allah) koristio Riječ u svakom stvaranju, kao što je opisano u Kur'anu " Budi!- i ono bude." ⁽⁴⁰⁾

Treći primjer: "Ja i Otac jedno smo." (Jovan 10:30) Kršćani su ovu rečenicu shvatili kao: Otac (Bog) i Isus su jedno, isto biće spojeno u jednom tijelu, i Gospod je postao tijelo u Isusovom liku i živio je među narodom. Takođe značenje iz poglavlja Jovan 14:10 kada je Isus rekao: "Zar ne vjeruješ da sam Ja u Ocu i Otac u meni?" i "U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu svojem, i vi u meni, i Ja u vama." (Jovan 14:20)

Pored toga pogrešno su razumijeli rečenicu iz istog poglavlja kada je Isus rekao: "Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k Ocu; jer je Otac moj veći od mene." (Jovan 14:28) Pa ako je istina što je Isus rekao (gore), da je Otac veći od njega, to pobija rečenicu da su oni nejednaki.

I oni koji vjeruju u Trojstvo ne znaju da, ako bi pratili njihove argumente, rezultat bi bio petnaest tijela u jednom. To je "obična matematička radnja" koju može riješiti i mali učenik! Otac je Bog, i Isus je Bog i Sveti Duh je Bog – Trojstvo koje se sastoji od tri osobe u jednom bogu. Tome dodaj dvanaest originalnih učenjaka, na isti način kako kršćani shvataju tekst Jovan 14:20, iz čega će proizići petnaest bića ujedinjenih u jednom tijelu. Tekst iz poglavlja Jovan (17:21-23) još više pojašnjava njihovu prirodu (ujedinjenih u jednom tijelu):

"Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i Ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno. Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno..."

Prethodne dvije rečenice nemaju drugo značenje do njihovog "ujedinjenog cilja" kao pravih vjernika.

Dalje, Isus u poglavlju (Jovan 10:31-36) ne tvrdi da je on Bog ili Sin Božiji, jer je ujedinjen sa Ocem (Bogom), nego tvrdi da je odvojeno biće.

Ako sljedbenici Trojstva insistiraju na tome da tekst iz poglavlja Jovan 10:30 potpomaže doktrinu Trojstva, onda ne trebaju ograničavati broj njihovih bogova na tri, nego bi trebali dodati dvanaest učenjaka iz (Jovan 14:10-20), kako su shvatili ta dva teksta "sve i jedan ujedinjen u jednom tijelu". Prema tome, ovaj problem postaje veći i masa Trojstva postaje problematičnija.

Četvrti primjer: "... koji vidje mene, vidje Oca;" (Jovan 14:9) Ali zar Isus nije jasno rekao: "Boga nitko nije vidio." Kao što kaže u poglavlju (Jovan 5:37): "I Otac koji me posla sam svjedoči za mene. Ni glasa njegova kad čujete ni lica njegova vidjeste." Ovdje Isus kaže da on nije Bog, jer njega su i vidjeli i čuli.

Isus u poglavlju (Matej 7:21) kaže: "... po volji oca mojega koji je na nebesima."; dok je on za to vrijeme bio pred njima. Sve ove Isusove izjave imaju samo jedno značenje: Isus i Bog nisu jedno. Kako će Otac (Bog) i Isus biti jedno i ujedinjeni u jednom tijelu (kako objašnjavaju kršćani) kad je Otac na nebesima a Isus na zemlji?!

Da bi čovjek vjerovao u Boga treba da se divi Njegovim stvorenjima koja su nebrojna: sunce, mjesec, zvijezde... i sve oko njega.

U poglavlju (Jovan 4:24) Isus priznaje da je "Bog duša". Onda, kako neko može vidjeti Boga? I u (Jovan 1:18) stoji: "Boga niko nije vidio nikad".

Pored toga, Isus je jasno pojasnio razliku između njega i Boga: "Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte." (Jovan 14:1) Riječ "i" je ovdje osnova jer znači da je Bog potpuno odvojen (Uzvišeno biće) od Isusa.

U poglavlju (Jovan 17:3) stoji: "A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista."

Peti primjer: (Jovan 29:28): "Moj Gospod i moj Bog!" I pored toga što ova rečenica nema nikavu važnost jer je pobijena prethodnim tekstovima, naučnici smatraju da pod takvim čudesnim okolnostima, primjedbe koje je apostol Tomas načinio su proizvod divljenja prema Isusu, dok je u biti to divljenje prema Bogu. Tomas nije smatrao Isusa Bogom jer je znao da Isus nikad nije tvrdio da je Bog. (Jovan 17:3)

Ustvari, svetac Paul je ponudio još jednu jasnu razliku između Boga i Isusa. On tvrdi da je Bog uzdigao Isusa, kao što stoji u Bibliji, u (Korinćanima poslanica prva 15:15-20), i u (Makro 16:19): "A Gospod pošto im izgovori uze se na nebo, i sjede Bogu s desne strane."

Pa ako je tačno da su Bog i Isus jedno biće, zar nije bilo bolje da kaže: "Da ja Isus sebe uzdigao!". I kad spominje da je Isus sjeo sa desne strane Bogu, zar nije bilo bolje reći: "I sjeo je Isus na prijesto!" A istina je da niko nije dostojan "Uzvišenog Prijestolja" osim Uzvišenog Boga koji je Jedinu dostojan obožavanja, kao što je Isus rekao u (Jovan 17:3).

Drugi tekst: Svetac Paul objašnjava ko je Bog: "Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenijem crkvama. Niti prima ugađanja od ruku čovječijih, kao da bi Onome trebalo što koji sam daje svima život i dihanje i sve." (Djela apostolska 17:24)

Je li teško ljudskom razumu shvatiti ovu razliku između Boga i čovjeka; između Stvoritelja i stvorenja; između Vječnog i prolaznog? Sigurno ne! Samo glupavost, licemjerstvo i prkos sprečavaju želju za razumijevanjem.

Dodatne tvrdnje koje Isusa podižu na božansko mjesto:

Kršćani tvrde da je Isus utjelovljeni Bog, i da je on potpuni Bog i potpuni čovjek. Ovaj koncept je pobijen od strane samog Isusa njegovim govorom u (Jovan 20:17): "vraćam se k Ocu svojem i Ocu vašemu, i Bogu svojem i Bogu vašemu." Gdje je mjesto pitanju utjelovljenja? Jer nam tekst jasnim rečenicama govori da je Bog različit i odvojen od Isusa. Prema tome, ova rečenica pobija doktrinu Utjelovljenja, kao da nije ni postojala. Biti pravi

Bog znači biti slobodan od želja i slabosti, a biti čovjek znači biti slobodan od božanskih osobina.

Drugi kršćani tvrde da je Isus Bog jer se za njega kaže da je i "Sin Božiji", "Mesih", "Sin Čovjekov" i "Spasitelj". Isus je za sve one koji su "provodili mir" govorio "Božiji sinovi". U židovskim običajima se za svakog čovjeka koji slijedi Boga kaže "Sin božiji". Pogledajte primjere spomenute u Bibliji: (Postanje 6:2-4), (Izlazak 4:22), (Jeremije 31:9), (Psalmi 2:7), (Luka 3:38), (Rimljanima poslanica 8:14). Isus u (Luka 6:35) kaže: " Ali ljubite neprijatelje svoje, i činite dobro, i dajte u zajam ne nadajući se ničemu; i biće vam velika plata, i bićete sinovi Najvišega, jer je On blag i neblagodarnima i zlama."

To što je Božiji Sin ne podiže ga na božanski rang. Isto kao sin predsjednika, to što je njegov sin ne čini ga predsjednikom nego samo njegovim sinom.

Dalje, u Starom Zavjetu stoji da riječ "Mesih" što na hebrejskom jeziku znači "namazan uljem" i nije "Hrist", a perzijski riječ "Cyrus" zove se "Mesih" ili "namazan uljem". (Postanje 31:13), (Levitska 8:10), (Samuel 2:10), (Isaije 45:1), (Jezekilj 28:14). U Bibliji Jezekilj se naziva "Sin Božiji".

Što se tiče imena "Spasitelj" u (Druga knjiga o carevima 13:5), i drugi pojedinci su dobili ovo ime ali nisu bili bogovi. "Namazani Bog" znači plemeniti čovjek duhovno obdaren da širi Božiju Riječ. Pa kako se može izrazu "Sin Božiji" dodati božanska osobina i uzdignuti se na božansko mjesto?

A sada još jedno pitanje za milijardu dolara: Šta je kršćanstvo bez doktrine Trojstva?

Dodatni dokazi pobijanja Trojstva

Isus ni jednom nije oslovljen kao "Bog Sin", nego samo kao "Sin Božiji". Ovaj naziv se u Novom Zavjetu ponavlja 68 puta, što dokazuje da Isus uopšte nije Bog. Reći da su oba izraza jedno i da su ista, znači negiranje gramatičkih pravila čineći ih potpuno nekorisnim ljudima u komunikaciji. ⁽⁴¹⁾

Isus je imao svoj početak jer je stvoren od Boga. On nije isti kao Bog u vječnosti, niti u bilo kojem drugom značenju; uvijek je bio i ostao podliježan Božijoj volji.

Arius je definisao Boga kao "agenetos"- što znači definitivni izvor svega, koji Sam nema izvora. To razlikuje Boga u Njegovom biću od drugih stvari. Riječ "Logos"- riječ, spomenuta u Jevanđelju po Jovanu postala je od Boga pa prema tome nije Bog uopšte. ⁽⁴²⁾

Doktrina Trojstva je jasno iskrivljenje originalnih učenja Božijih poslanika. Obožavanje Boga prema Njegovoj volji znači odbiti doktrinu Trojstva u potpunosti. "Jer Bog nije Bog bune, nego mira." (Korinćanima poslanica prva, 14:33).

John Baker piše: "Isus sebe nije gledao kao "Potpunog čovjeka", niti kao "Spasitelja svijeta", čak ni kao božansko biće koje je prije postojalo i došlo sa nebesa." Pisac priznaje da je "Isus pogriješio u programu koji mu je Bog isplanirao da uradi" i na kraju dodao: "Pogriješiti u detaljima budućnosti je ljudska osobina koja se može prevazići samo ulaganjem "nadnaravnih" moći u Isusa, koje mogu pomoći u ostvarivanju starih paganskih snova ali su potpuno odbacile bilo kakvo- pravo utjelovljenje Boga." ⁽⁴³⁾

Isto je napisao John Hick u predgovoru svoje knjige "Legenda utjelovljenog Boga":

"Zbog proširenja znanja o kršćanskim osnovama, nastalo je rastuće ukazivanje na priznanje da je Isus onakav kakav je predstavljen u (Djela apostolska 2:21): "... čovjeka od Boga potvrđena..." koji ima posebnu ulogu prema božanskom cilju, i da je posljednji koncept o njemu, kao utjelovljenom Bogu i drugoj osobi Svetoga Trojstva koja živi ljudski život, ništa drugo do legendarno ili poetsko izražavanje njegovog značenja nama." ⁽⁴⁴⁾

Kršćanska doktrina tvrdi da su "Tri osobe" ujedinjene u samo jednom tijelu "tri u jednom Bogu". Kako može svaki član Trojstva biti potpuni Bog kad u suštini svaki od njih čini samo trećinu božanstva? Nemoguće je i apsurdno misliti da su sva trojica potpuni bogovi kad su svi ujedinjeni u jedno biće i čine potpunog Boga.

Ponavljamo, dok je Isus bio na zemlji nije bio potpuni Bog, niti je "Otac na nebesima" bio potpuni Bog, jer je kontradiktorno Isusovim izjavama u (Jovan 20:17): "vraćam se k Ocu svojem i Ocu vašemu, i Bogu svojem i Bogu vašemu." Pa ako je Bog trojica, ko je Bog na nebesima tri dana između navodnog Raspeća i Poslanja? Ko je bio Bog dok je Isus bio u Marijinoj materici?

Da je ovo vjerovanje postojalo u Isusovim učenjima, on bi to jasnim rečenicama obznanio. Izraz "Trojstvo" se ne spominje u Bibliji, nego tamo stoji (Marko 12:29): ".... Gospod je Bog naš Gospod jedini."

Mnogi kršćani nikada nisu razmišljali o krizi u koju je zapala ova doktrina (Trojica u jednom Bogu). Kako Bog može biti zadovoljan i obožavan, kad jedan od njih nije jasan i određen?

"Filozofija nam govori da se ne može biće, koje je izišlo iz drugog i nastavilo postojati kao odvojeno biće... i postalo jednako i saučesnik, smatrati kao potpuno. Pripajanje Sina Bogu je poricanje njegove savršenosti.⁽⁴⁵⁾

"Podizanje Isusa na rang Boga je bogohulstvo prema Jedinom pravom Bogu, dok odvajanje Isusa od božanstva ne umanjuje njegovu vrijednost nego ga stavlja na najplemenitije mjesto kao veličanstvenog vjerovjesnika i Božijeg poslanika. Uzvišeni Allah (Bog) je rekao: "On vas stvara, pa ste ili nevjernici ili vjernici. Sve što vi radite Allah dobro vidi. "(Kur'an, sura Samoobmana, 2) ⁽⁴⁶⁾

Još dokaza za pobijanje doktrine Trojstva:

"I reče im: čašu, dakle, moju ispićete, i krstićete se krštenjem kojijem se ja krstim; ali da sjednete s desne strane meni i s lijeve, ne mogu ja dati, nego kome je ugotovio Otac moj." Što se tiče njega samog, Isus gubi svaku snagu i ovlaštenje u odobrenju bilo čega od strane Boga kojeg zove Ocem.

"I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče moj! ako je moguće da me mimoide čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako ti."

Ovdje Isus moli za pomoć Boga kojeg zove "Ocem" siguran da ništa nije kako on hoće nego kako Bog hoće; i ovdje je jasno da je Božija volja odvojena od Isusove.

"Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?" (Matej, 27:46)

"Oče! U ruke tvoje predajem svoj duh." (Luka, 23:46) Riječi "Bože" i "Oče" dolaze samo od čovjeka koji je u poteškoćama, pa ako je Isus bio Bog ko ga je napustio? Sam sebe? Smiješno je! Bog nema potrebe da se pokorava drugom Bogu.

"A Isus reče mu: što me zoveš blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga." (Marko 10:18) Isus potvrđuje da niko nije uzvišeniji u dobroti ili ispravnosti od Boga, i tako sebe ogradio od božanstva.

"A o danu tome ili o času niko ne zna, ni anđeli koji su na nebesima, ni Sin, do Otac." (Marko 13:32) Da je Isus stvarno jednak Bogu ili dio Trojstva znao bi ono što zna Otac.

"... zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego što vidi da Otac čini..." (Jovan 5:19)

"Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe." (Jovan 5:30)

"... moja nauka nije moja, nego Onoga koji me je poslao." (Jovan 7:16)

U tri prethodne izjave, Isus je pojasnio da ne posjeduje moć niti snagu skrivenu u sebi, i da je ono u šta poziva od Boga.

"... jer je Otac moj veći od mene." (Jovan 14:28) Ova izjava kategorično negira doktrinu Trojstva, pošto su obojica različite prirode, i jedan je veći od drugoga.

"A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17:3) Isus se nikad nije obratio Bogu u množini, nego Ga oslovljavao sa "Oče".

"... vraćam se k Ocu svojemu i Ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu." (Jovan 20:17) Isus nije bio bog, jer je imao Boga kojeg je zvao Otac.

"Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao." (Jovan 3:16) Pa ako je Isus bio dio Trojstva, i ako su sva trojica bili jednaki u vječnosti, bez početka i bez kraja, i jednaki u statusu, kako može on biti u isto vrijeme i Sin i jednako star kao i Otac? (Vidi: Matej 1:18, Luka 1:26, Jovan 4:9)

"Jer je jedan Bog, i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Hristos Isus." (Timotiju poslanica prva 2:5) Ova izjava sama sebe objašnjava, da su Bog i Isus različiti jedan od drugoga.

"Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti." (Otkrivenje Jovanovo 1:1) Pravi Bog je Sveznajući, pa prema tome ovo raspršuje teoriju Trojstva.

Da li Isus (Isa a.s) odobrava koncept Svetoga Duha?

Allah (Bog) u Svojoj potpunoj Mudrosti i Milosti s vremena na vrijeme slao je poslanike da izvrše Njegovu Poruku i da pozivaju ljude na Pravi put (što znači put mira i pokoravanja jedinom pravom Bogu). Ova Poruka-Objava se zove "Islam" (tj. pokoravanje Božijoj volji). Ova Poruka je poslata svim narodima i plemenima na svijetu, uzastopnim generacijama da pozivaju ljude u pokoravanje Božijoj volji, samo što su sve ranije Objave iskrivljene i korumpirane od strane slijedećih generacija koje su zanijekale poslanike i mučile ih. Čiste Božije Objave izložene su promjenama: dodavani su im mitovi, bogohuljenje, obožavanje idola-kipova, neracionalne ideologije i nelogične teorije. I tako je izgubljena prava vjera u mnoštvu lažnih obožavanja.

Ljudska historija je lanac titranja između svjetlosti i mraka; a Allah nas, zbog Svoje velike Ljubavi i Milosti prema ljudima, nije ostavio same da živimo u mraku i otkrijemo pravi put oslanjajući se na svoje greške i ispravnosti. Nego nam je poslao posljednjeg poslanika Muhammeda a.s da uputi čovječanstvo u takozvanom "mračnom razdolju". Objava koja je preko meleka Džibrila poslana Muhammedu, Kur'an, je posljednji izvor božanske upute, koja je po svojoj prirodi jednostavna za razumjeti i sveobuhvatna.

Ova Božija uputa je odredila putokaz znanja, istinu o Stvoritelju koji posjeduje apsolutnu moć, univerzuma, cilj našeg stvaranja i našeg života na ovom i na onom svijetu. Vodit će čovječanstvo na pravi put i spas na ovom i onom svijetu.

Ispravno je bilo kojim izrazom (pravedni, pomagač, utješitelj, savjetnik, duh istine) reći da će doći "još jedan poslanik" koji liči na Musaa i Isaa a.s (Mojsije i Isus). Koncept "Sveti Duh" umjesto "drugi poslanik" je potpuno negiran u Jevanđelju po Jovanu.

Da bi razumjeli Isusovu poruku o ovoj temi, dovoljno je da se vratimo na Bibliju (Prva poslanica Jovanova 2:1) gdje se razumije da je Isus bio "originalni Pravednik" : "Dječice moj! ovo vam pišem da ne griješite; i ako ko sagriješi, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista Pravednika."

Isus, koji je bio "pravi Pravednik", obavijestio je da će doći "još jedan Pravednik", ali su revizori Biblije izraz "drugi Pravednik" preveli na mnogo drugih izraza na koje čitaoci Biblije mogu naići zavisno od pisca Biblije (pravednik, pomagač, utješitelj, pomoćnik, savjetnik, Sveti duh, duh sveti, duh istine).

Isti izraz, "Utješitelj", je korišten u Jevanđelju po Jovanu (14:16) vezano za Isusovo obavještenje o dolasku "drugog Utješitelja" poslije njega: "I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utješitelja da bude s vama vavijek."

Isus je rekao svojim učenicima da će taj "Utješitelj" podučavati svemu i da će im donijeti sve stvari da se sjećaju. (Jovan 14:26): "A Utješitelj Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh."

(Jovan 15:26): "A kad dođe Utješitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svjedočiti za mene."

U prethodnim tekstovima primjećujete da je u RSV Bibliji korišten izraz "Utješitelj"; za istu riječ u (Jovan 14:25) korišten je izraz "Sveti duh", dok je isti izraz u (Jovan 15:26) zamjenjen izrazom "Duh istine". U slijedećem tekstu ponovo je korišten izraz "Utješitelj", ali ćete poslije otkriti da je ponovo zamjenjen izrazom "Duh istine": (Jovan 16:13)

"A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vas što će biti unapredak."

"Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako Ja ne idem: Utješitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama. I kad On dođe pokaraće svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud:" (Jovan 16:7-8) Ovo je potvrđeno i u Kur'anu; Isa a.s (Isus) je uzdignut Bogu ali bez navodnog raspeća.

U prethodnom tekstu, (Jovan 16:7-8), dolazak "drugog Utješitelja" zavisi od Isusovog odlaska. Osim toga, Isus nije objasnio da će "drugi Utješitelj" doći za njegovo vrijeme.

Isus nastavlja svoje obavještenje o dolasku "drugog Utješitelja" kojeg naziva "Duhom istine" u tekstu (Jovan 16:12-15) gdje kaže: "Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu; jer neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje, i javiće vam što će biti unapredak. On će me proslaviti, jer će od mogega uzeti, i javiće vam: Sve što ima Otac moje je: zato rekoh da će od mogega uzeti, i javiti vam."

Prethodna verzija je razorila sumnju koja je nastala od izraza "Sveti duh" kojeg tvrde kršćani, jer je prema tekstu iz Biblije (Postanje 1:2) taj Sveti duh bio na zemlji u danima stvaranja univerzuma. Takođe je bio prisutan na rijeci Jordan kad je Jovan krstio Isusa. Pa ako je to bilo tako, kako može Isus reći: "... ako li idem, poslaću ga (tj Utješitelja- Svetoga duha) k vama." Isus je pod tim izrazom mislio na "drugog Utješitelja" ili "drugog poslanika" kao što je i on, koji će biti poslat, jer slanje "Svetog duha" je van opcije pošto je on bio prisutan na zemlji od dana stvaranja univerzuma.

Osim toga, Sveti duh i duh istine su dva različita pojma, i dvije odvojene egzistencije. Isus nam je jasno rekao da je "Utješitelj" ili "Duh istine", o kojem nas je obavijestio, čovjek i poslanik kao i on, sin čovjeka koji će nas podučiti svemu.

Sve zamjenice koje ukazuju na "Duh istine" - "On" su u jednini muškog roda i slažu se sa izrazom "Utješitelj" spomenutim u (Jovan 16:7). Izraz

"Utješitelj" je atribut korišten na mjestu "Duh istine", i u gramatici zamjenica se mora slagati sa imenicom na koju se odnosi. Tako da tekstovi 13 i 15 iz Jevanđelja po Jovanu dokazuju da Sveti duh nema nikakve veze sa Trojstvom. ⁽⁴⁷⁾

Pored toga, u tekstu (Jovan 16:13), Isus se koncentrisao na to da je on samo poslanik koji će primiti učenja od Boga i da "... neće od sebe govoriti, nego će govoriti što čuje..." i pošto je samo poslanik a ne božansko biće ili Sveti duh, nema svoju moć, nego mu Objava silazi sa neba.

Dalje, u tekstu (Jovan 16:13) primjećujemo da Isus za "Sveti duh" kaže: "On će me proslaviti, jer će od mogega uzeti...". Zbog toga Kur'an, Objava poslana Muhammedu a.s, uzdiže i Isaa a.s (Isusa) i njegovu majku Merjem (Mariju). Ime Isa (Isus) je u Kur'anu spomenuto pet puta više nego ime Muhammed; ustvari cijela 19-a sura (poglavlje) u Kur'nu je nazvana po njegovoj majci (sura Merjem), što značajno dokazuje argumente koje smo naveli o Kur'anskom veličanju Isusa, ogromnom veličanju.

Isus je u poglavlju (Jovan 14:26) rekao: "A Utješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh." Zbog toga je Kur'an koji je poslat Muhammedu, potpuna Objava koja uključuje Isaovu a.s (Isusu) Objavu i Objave svih drugih poslanika. Ustvari, Časni Kur'an je potpuna Objava koja obuhvata sve aspekte ljudske aktivnosti, bilo na polju pojedinca ili društva, politike ili ekonomije, ili međunarodnih veza. Zove se ISLAM što znači: vjera pokornosti volji Jednog Pravog Boga. To je potpuni sistem života i univerzalna Poruka, upućena cijelom čovječanstvu s ciljem izmirenja čovjeka sa Uzvišenim Bogom, i postizanja Božije volje i dobitak Spasa.

Takođe, u poglavlju (Prva poslanica Jovanova 4:6) korišten je izraz "Duh istine" i "Duh greške" za čovjeka; i u staroj verziji Biblije (Codex Syriacus) koju su otkrile 1812 godine na Sinajskoj Gori gospođa Angès S. Lewis i gospođa Bensley, stoji tekst (Jovan 14:26): "Utješitelj, Duh" a ne "Utješitelj, Sveti Duh". Riječ "Duh" koja se spominje u MSS staroj verziji je "Duh istine" u današnjoj verziji Biblije (Jovan 15:26).

Na kraju, osvrnimo se na Isusov govor u (Matej 21:42-43): "Zato vam kažem da će se od vas uzeti carstvo Božije, i daće se narodu koji njegove rodove donosi."

Ovo je upozorenje, upućeno Jevrejima kada su odpadnici postali i druge bogove osim Boga obožavali, čija se originalna verzija nalazi u (Postanje 49:10) gdje je poslanik Jakov upozorio Judu. U biti je ispunjenje starog poslanstva u (Ponovljenim zakonima 32:21) gdje Bog kaže: "Oni me razdražiše na revnost onijem što nije Bog, razgnjeviše svojim taštinama; i ja ću njih razdražiti na revnost onijem koji nije narod, narodom ludijem razljutiću ih."

Zapad je prije islama arape smatrao glupim narodom i jedan ih je pisac predstavio da su: "stoka sa ljudskom kožom". Nakon dolaska islama arapi su postali "najbolji narod koji se ikada pojavio". Poslanik Muhammed a.s je uklonio sve tragove idolopoklonstva i podučio ih jednoboštvu Uzvišenog Boga – Stvoritelja. On je Jedini Bog, Čuvar i Održavač cijelog svijeta, nema partnera, ni učesnika, ni saputnika, ni porodice, ni potomstva niti pomoćnika u božanstvu.

Arapski narod općenito, i poslanik Muhammed a.s posebno, predstavljaju ostvarenje svih prethodnih predskazivanja.

Šta je Kur'an i šta kaže o Isau a.s i njegovoj majci?

Časni Kur'an je jasna, univerzalna poruka koja je objavljena poslaniku Muhamedu a.s preko meleka Džibrila a.s kao posljednja oporuka od Allaha cijelom čovječanstvu. On je uputa i milost Allaha ljudima. I on (Kur'an) je potpuni sistem za ljudski život koji uključuje sve aspekte ljudske aktivnosti (kao što je osobno ponašanje, društveni, politički i ekonomski odnosi, i sistem internacionalnih odnosa). Ovaj sistem prkosi vremenskim testovima i promjenama jer ga Sam Uzvišeni Allah čuva. Časni Kur'an je (Božija knjiga) jedini danas koji je zadržao svoju čistoću i osobine nakon više od četrnaest stoljeća. I on potvrđuje prijašnje objavljene knjige od Allaha

Njegovim ranijim vjerovjesnicima i poslanicima. I on ispravlja greške koje su se zavukle u prijašnje objavljene knjige. Uzvišeni Allah kaže:

"Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara,*

stvara čovjeka od ugruška!

Čitaj, plemenit je Gospod tvoj,

koji poučava peru,

koji čovjeka poučava onome što ne zna.

Uistinu, čovjek se uzobijesti,

čim se neovisnim osjeti,

a Gospodaru tvome će se, doista, svi vratiti!" (Kur'an, Sura Ugrušak, 1-8)

"Knjigu objavljuje, u to nema sumnje, Gospodar svjetova," (Sura As-Sagda, 2)

"A ova Knjiga, koju objavljujemo, blagoslovljena je, ona potvrđuje onu prije nje da opominješ Mekku i ostali svijet. A oni koji u onaj svijet vjeruju – vjeruju i u nju i o molitvama svojim brigu brinu." (Sura Al-An'am, 92)

"Mi tebi objavljujemo Knjigu da bi im objasnio ono oko čega se razilaze, i da bude vjernicima uputa i milost." (Sura An-Nahl, 64)

"Mi ti objavljujemo Knjigu zbog svih ljudi – samu istinu; onaj ko bude išao pravim putem – sebi će koristiti, a onaj ko bude išao stranputicom – sebi će nauditi, ti nisi njima tutor." (Sura Az-Zumar, 41)

Činjenica je, prema mufesirima (tumačima) Kur'ana, da postoje tri jasna cilja objave Kur'ana poslaniku Muhamedu a.s:

1. Postizanje ujedinjenja između grupa-sekta koje se razilaze, i širenje Jednoće istinskog Boga;
2. Objava je uputa s ciljem postizanja pravilnog ponašanja.
3. Objava treba da otvori vrata pokajanja i spasenja za postizanje velike milosti za zalutale grešnike. I Kur'an nije objavljen osim za ispravljanje ljudi i žena, pa ako se protive oni su na gubitku. ⁽⁴⁸⁾

Isaova (Isusova) a.s uloga:

"Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bi." (Sura Ali Imran, 59)

"i zbog riječi njihovih: "Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahova poslanika"... A nisu ga ni ubili ni razapeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili,

već ga je Allah uzdigao sebi. – A Allah je silan i mudar. I nema nijednog sljedbenika Knjige koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba povjerovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svjedočiti." (Sura An-Nisa, 157-159)

"O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svom vjerovanju i o Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog. – hvaljen neka je On! – zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao zaštitnik." (An-Nisa, 171)

"Nevjernici su oni koji govore: "Bog je – Mesih, sin Merjemin!" A Mesih je govorio: "O sinovi Israilovi, klanjajte se Allahu, i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći. Nevjernici su oni koji govore: "Allah je jedan od trojice!" A samo je jedan Bog! I ako se ne okane onoga što govore, nesnosna patnja će, zaista, stići svakog od njih koji nevjernik ostane. Zašto se oni ne pokaju Allahu i ne zamole oprost od Njega, ta Allah prašta i samilostan je. Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su dolazili i odlazili poslanici -, a majka njegova je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako im Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću.

Reci: "Kako možete, pored Allaha, da se klanjate onome koji nije u stanju da vam kakvu štetu učini, ni da vam neku korist pribavi, a Allah je Taj koji sve čuje i zna?" (Sura Al-Ma'ida, 72-76)

"A kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: "Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!" – on će reći: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije prilično da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to govorio, Ti to već znaš; Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam šta Ti znaš; samo Ti jedini sve što je skriveno znaš. Ja sam im samo ono govorio što si mi Ti naredio: "Klanjajte se Allahu, i mome i svome Gospodaru!" I ja sam nad njima bdio dok sam među njima bio, a kad si mi Ti dušu uzeo, Ti si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdiš." (Sura Al-Ma'ida, 116-117)

"To je Isa, sin Merjemin, - to je prava istina o njemu, - onaj u koga oni sumnjaju.

Nezamislivo je da Allah ima dijete, hvaljen neka je On! Kad nešto odluči, On za to rekne samo: "Budi!" – i ono bude. Allah je, uistinu, i moj i vaš Gospodar, zato se klanjajte samo Njemu! To je pravi put." (Sura Merjema, 34-36)

"Oni govore:" Milostivi je uzeo dijete!" -

Vi, doista, nešto odvratno govorite!

Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe što Milostivom pripisuju dijete.

Nezamislivo je da Milostivi ima dijete, -

ta svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao robovi u Milostivog tražiti utočište!" (Sura Merjema, 88-93)

Marija (Merjem) nikad nije tvrdila da je majka Božija, niti da je njen sin Bog; bila je pobožna, izvanredna žena. Isus (Isa a.s) ovdje negira sve ono što mu pripisuju oni koji koriste njegovo ime. Obožavanje Marije, iako odbačeno od Protestanata, proširilo se na šire područje u starim crkvama, bilo na istoku ili na zapadu. ⁽⁴⁹⁾

Pored toga, slijedeći primjeri iz Biblije olakšavaju razumijevanje Isusovih učenja:

(Matej 4:10): "Tada reče njemu Isus: idi od mene, sotonu; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svojemu poklanjaj se i njemu jedinome služi."

U poglavlju (Jovan 20:17) Isus je rekao Mariji Magdaleni: "... nego idi braći mojoj, i kaži im: vraćam se k Ocu svojemu i Ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu."

U poglavlju (Luka 18:19), kada se usprotivio jednom knezu što mu je rekao "Učitelju blagi!", Isus je rekao: "... što me zoveš blagijem? niko nije blag osim jednoga Boga."

(Marko 12:29): "A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od svijui: čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini."

Čudna priča

Ovo je priča o tri magija koji su postali kršćani i iskreni prijatelji monaha. On ih je podučio kršćanskoj vjeri, pogotovo Trojstvu. Da bi proučili vjeru dublje, stanovali su sa monahom. Nakon nekog vremena monahov prijatelj mu je došao u posjetu i pitao o prelasku tri magija na kršćanstvo. Monah je bio ponosan spominjanjem tri prelaznika i njihovom učenju o kršćanskoj vjeri. Pozvao je jednog od njih trojice kako bi posjetiocu ukazao na svoju vještinu u podučavanju Trojstva.

Čovjek je radosno rekao: "Podučili ste me da postoji jedan Bog u trojici; jedan na nebu, drugi njegova majka djevica Marija i treći Sveti Duh koji je se spustio na Mesihu u obliku goluba kada je drugi bog imao trideset godina." Kada je monah ovo čuo, uznemirio se i istjerao ga rekavši da je lud. Zatim je pozvao drugog čovjeka i postavio mu isto pitanje. Drugi čovjek je odgovorio: "Podučili ste me da je prvobitno postojalo tri boga, jedan je razapet i umro, a dva su ostala poslije njega." Monah se ponovo uznemirio i gurnuo ga napolje. Zatim je pozvao trećeg čovjeka koji je bio inteligentniji od svojih drugova. Monah je zatražio od njega da objasni doktrinu Trojstva, i čovjek je odgovorio: "Podučili ste me, kroz Mesihov blagoslov, i podrobno sam naučio da je jedan tri i da su tri jedan, i jedan od njih je razapet i umro. Iz smrti jednog proizilazi smrt sva tri boga, jer su sva trojica jedan i

ujedinjeni; i zbog toga, smrt jednog od njih je smrt sve trojice, inače ne bi bilo ujedinjenja među njima." ⁽⁵⁰⁾

Ovo znači da, na osnovu raspeća koje tvrde kršćani, obojica, i Bog i Isus Krist, su propali i nestali po njihovom vjerovanju da je Isus u isto vrijeme i bog i prorok (vjerovjesnik). I poslije smrti Isusa, kršćanima nije ostao ni Bog ni Prorok niti Sveti Duh. Dakle, preko ujedinjenja, umrla su tri boga sa smrću Isusa. Ukratko, oboje, i Ujedinjenje i Trojstvo su također nestali sa nestankom Boga, jer Ujedinjenje i Trojstvo opstaju sa postojanjem Boga, i sa nestankom Boga sa pozornice, normalno je da i njegove osobine treba da nestanu.

Upozorenje onima koji iskrivljuju Božiju poruku

Najbolja knjiga je Allahova knjiga i najbolja uputa je uputa poslanika Muhameda a.s. Zbog toga je Allah uputio opasno upozorenje onima koji tumače i iskrivljuju osnovu Allahove Poruke ljudima. Uzvišeni Allah kaže:

"A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allaha" – da bi za to korist neznatnu izvukli. I teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju!" (Sura Al-Baqara, 79)

"One koji ne vjeruju – od Allahove kazne neće nimalo obraniti ni imeci njihovi, ni djeca njihova, i oni će biti gorivo za vatru," (Sura Ali Imran, 10)

"Allahu je prava vjera jedino – islam. A podvojili su se oni kojima ja data Knjiga baš onda kad im je došlo saznanje, i to iz međusobne zavisti. A sa onima koji u Allahove riječi ne budu vjerovali Allah će brzo obračunati." (Sura Ali Imran, 19)

"A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati." (Sura Ali Imran, 85)

"O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!" (Sura Ali Imran, 102)

"Mi ćemo uliti strah u srca onih koji neće da vjeruju zato što druge Allahu ravnim smatraju, o kojima On nije objavio ništa; džehennem će njihovo boravište postati, a grozno će prebivalište nevjernika biti." (Sura Ali Imran, 151)

"O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi." (Sura An-Nisa, 1)

"Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprostiće kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan." (Sura An-Nisa, 116)

"Reci: "Zar da za zaštitnika uzmem nekog drugog osim Allaha, stvoritelja nebesa i Zemlje? On hrani, a Njega niko ne hrani!" Recu: "Meni je naređeno da budem prvi među onima koji se pokoravaju", - i: "Nikako ne budi od onih koji Mu druge ravnim smatraju!" (Sura An-An'am, 14)

"Ima li, onda, nepravednijeg od onoga koji o Allahu govori laži i ne priznaje Njegove riječi? Takvi će dobiti sve ono što im je zapisano. Ali kada im izaslanici Naši dođu da im dušu uzmu, upitaće: "A gdje su oni kojima ste se, umjesto Allahu, klanjali?" – "Izgubili su nam se" – odgovoriće, i sami protiv sebe posvjedočiti da su nevjernici bili." (Sura Al-A'raf, 37)

"Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ništa da stvore, i sami su stvoreni, i koji im ne mogu pomoći niti mogu da pomognu sebi?" (Sura Al-A'raf, 191-192)

"ta svi će oni, i oni na nebesima i oni na zemlji, kao robovi u Milostivog tražiti utočište!" (Sura Maryam, 93)

"Neki pored Njega božanstva prihvataju koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju da od sebe neku štetu otklone ni da sebi kakvu korist pribave i koja nemaju moći da život oduzmu, da život daju i da ožive." (Sura Al-Furqan, 3)

"I ima li onda nepravednijeg od onoga koji o Allahu izmišlja laži ili poriče Istinu koja mu dolazi? I zar nevjernicima nije mjesto u džehennemu?" (Sura Al-Ankabut, 68)

"Ako vi budete nezahvalni, - pa, Allah od vas ne zavisi, ali On nije zadovoljan, ako su robovi Njegovi nezahvalni, a zadovoljan je vama ako budete zahvalni. A nijedan grešnik neće nositi grijehe drugoga! Poslije ćete se svome Gospodaru vratiti, pa će vas On o onom što ste radili obavijestiti, jer On dobro zna svačije misli." (Sura Az-Zumar, 7)

"Mi smo za džehennem mnoge džinnove i ljude stvorili; oni pameti imaju – a njima ne shvaćaju, oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni." (Sura Al-A'raf, 179)

Zabilješke i bibliografija

- (1) Victor Paul Wirewille: "Jesus Christ Is Not God", American Christian Press, The Way International, New Knoxville 45871 (1975 and 1981), p. 4.
- (2) Shock Survey of Anglican Bishops: Daily News, U.K., 25 / 6 / 84, (source: Islamic Propagation Centre International, 20 Green Lane, Small Heath, Birmingham B9 5DB, Tel. 021-773 0137).
- (3) Bishop Jenkins Slams Fundamental Christian Doctrine: London Daily Mail, page 12, 15 / 7 / 84(source, Ibid)
- (4) London Daily Mail, U.K., p. 12, 15 / 7 / 84, (Ibid)
- (5) Bamber Gascoigne: "The Christians", Granada Publishing Limited, 1976, Frogmore, St Albans, Herts AL2 2NF and 3 Upper James Street, London W1R 4BP, p.9.
- (6) J. R., dummelow: Commentary on the Holy Bible, p. 16. – (see – Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: "Islam and Christianity", 1984, Presidency of Islamic Research IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia p. 7)
- (7) T.G. Tucker: The History of the Christian in the Light of Modern Knowledge, p. 320. (Ibid, p. 6)
- (8) Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, Vol. 4, Christianity, p. 481)
- (9) Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: Islam and Christianity, 1984, Presidency of Islamic Research, IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia p. 29.
- (10) I. William Wilson Stevens, Doctrine of the Christian Religion (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967, pp. 113-122. (See – Victor Paul Wierwille: Jesus Christ is not God, American Christian Press. The Way International 1975-1981, New Knoxville, Ohio 45871, p. 5).
- (11) Bible and Tract Society of Pennsylvania: Should You Believe in Trinity? (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. P. 3.

(12) Victor Paul Wierwille: Jesus Christ is not God, American Christian Press. The Way International, New Knoxville, Ohio 45871, (1975-1981), p. 22-23.

(13) Hase, A History of the Christian Church, p. 111. (See – Ibid, p. 23).

(14) Henry Chadwick, The Early Church (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1968), p. 129. (See – Ibid, p.23).

(15) Henry Bettenson, ed., Documents of the Christian Church, 2nd ed. (London: Oxford University Press, 1963), p. 58. "Arius and his followers were forthwith banished to Ilyria and his work were burned. The reverberations of this treatment of Arius had a profound effect on the Church, as well as on Constantine, for several decades. Just as Arius was to have been pardoned by Constantine and reinstated in the Church, he died." (See – Ibid, p.24)

(16) Encyclopaedia Britannica, 1968, s.v. "Council of Nicaea." (See – Ibid, pp. 24-25).

(17) Victor Paul Wierwille: "Jesus Christ is Not God", American Christian Press, New Knoxville, Ohio, pp. 26-27.

(18) B.K. Kuiper, The Church in History (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., p. 128 (See – Ibid, p.25).

(19) (Bamber Gascoigne: "The Christians", Granda Publishing Limited, 1976, Frogmore, St Albans, Herts AI2 2NF and 3 Upper Jemes Street, London Wir 4BP, p. 9).

(20) Encyclopaedia Britannica, Macropaedia, Vol. 4, Christianity, p. 483.

(21) Bible and Tract Society of Pennsylvania: Should You Believe in Trinity? (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. P. 11.

(22) Ibid, p. 1.

(23) Rev. J.F. De Groot, Catholic Teaching, p, 101. (See – Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: "Islam and Christianity", 1984, Presidency of Islamic Research IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia p. 30)

(24) Bible and Tract Society of Pennsylvania: Should You Believe in Trinity? (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. P. 4.

(25) The New Catholic Encyclopaedia (1967), Art. "The Holy Trinity," Volume 14, p. 299. (See – Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad: "Islam and Christianity", 1984, Presidency of Islamic Research IFTA and Propagation, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia p. 32.)

(26) The New Catholic Encyclopaedia (1967), art. "The Holy Trinity," Vol. 14, p. 295. (See Ibid, p. 31).

(27) Bible and Tract Society of Pennsylvania: Should You Believe in Trinity? (1989), Int'l. Bible Students Association Brooklyn, New York, U.S.A. P. 6.

(28) Ibid, p. 6.

(29) Ibid, p. 6.

(30) London Daily Mail, page 12, 15 / 7 /84, (See- Islamic Propagation Centre International, 20 Green Lane, Small Heath, Birmingham B9 5DB, Tel. 021-773 0137).

(31) John Hick: "The Myth of God Incarnate". (1977), SCM Press Ltd, 58 Bloomsbury Street, London WC1, under the article: Jesus and the World religion, p. 178).

(32) Victor Paul Wierwille: Jesus Christ is not God, American Christian Press. The Way International, New Knoxville, Ohio 45871, p. 12.

(33) Ibid, p. 9.

(34) Sayings, acts or Sunnah and traditions of the Prophet Muhammad (pbuh). They are considered as commentary of the Qur'an. Therefore, it is

second only to the Qur'an, and together, they form as the unquestionable sources of the Sharia or the Islamic Jurisprudence.

(35) Wellhausen: *Einloitung in die Drei Eisten Evangelien*, Reimer 1905, p. 113, referenced by Dennis Nineham in his article; "Epilogue" of the "The Myth of God Incarnate, SCM Press Ltd. 58 Broomsbury Street, London, 1977, p. 192).

(36) Revised Standard Version (RSV), Translated from the original languages being the version set forth A.D. 1611. Revised A.D. 1881-1885 and A.D. 1901 compared with the most ancient authorities and revised A.D. 1946-1952. Second edition of the New Testament A.D. 1971; the New International Version (NIV), copyright 1973, 1978, 1984 by International Bible Society, 144 Tices Lane, East Brunswick. NJ 08816); New World Translation of the Holy Scripture 1984, Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc., International Students Association, Brooklyn, New York, U.S.A.

(37) The New Testament – A New Translation and Explanation Based on the Oldest Manuscripts (a translation from German Into English; 1937), by Johannes Greber.

(38) New World Translation (New York; 1961).

(39) A.M. TRUST, POST BOX 81075, BURNABY, B.C. V5H 4K2 Ph. 298-8803

(40) Surah 'Al-Baqarah, 2:117, The Qur'an

(41) Victor Paul Wierwille: "Jesus Christ is not God", American Christian Press, The Way International, (1975) New Knoxville, Ohio, p. 5.

(42) John Hick: "The Myth of God Incarnate", SCM PRESS LTD., 58 Bloomsbury Street, London WC1, Sixth impression 1981, under the title: "A Cloud of Witnesses", by Francis Young, p. 26.

(43) John Hick: "The Myth of God Incarnate", SCM PRESS LTD., 58 Bloomsbury Street, London WC1, Sixth impression 1981, p.6, under the title: "Christianity Without Incarnation", by Maurice Wiles.

(44) Ibid, 3rd par, p. 1.

(45) Cf. Berson, The Creative Evolution, Modern Library.

(46) Surah "Taghabun", 64:2, The Holy Qur'an, English Translation of the meanings and commentary, p. 1756.

(47) Victor Paul Wierwille: "Jesus Christ is not God", American Christian Press, The Way International, New Knoxville, Ohio 45871, p. 143.

(48) Abdullah Yusuf Ali: The Holy Qur'an, English Translation of the meanings and commentary, n. 2091, p. 750.

(49) Ibid, n.783, p. 311; n. 829 and n. 830, p. 327 with reference to (Cf. v. 72, and n. 782), p. 310.

(50) Al-Jawab-ul-Fasih. P. 369)

www.islamic-invitation.com